

சுதந்திரப் பறவைகள்

பறவை 09

படல் 08

1994 கார்த்திகை

அன்பளிப்பு ரூபா 5-00

வெளிநாடு செல்லும் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் அவலங்கள்

வெளிநாட்டுப் பயணத்தை மேற்கொண்டு பாங்கொக், மொஸ்கோ போன்ற தலைநகரங்க களிற் தரித்து நிற்கும் தென்கிழக்காசியப் பெண் களை வெளிநாட்டு உல்லாசப் பயணிகள் விபச் சாரத்தில் ஈடுபடுத்தும் சம்பவங்கள் அதிகரித்துச் செல்கின்றன. இதில் தமிழீழப் பெண்களும் அடங் குவர். இத்தகவல் அங்கிருந்து தமிழீழத்துக்குத் திரும்பிவந்த பெண்கள் வாயிலாகப் பெறப்பட் டது.

அங்கு தங்கிநிற்கும் தென் கிழக்காசியப் பெண்கள் பெரும் அவலத்தினை எதிர் நோக்குகின்றார்கள். இதில் தமிழீழப் பெண்களும் அடங் குவர். தமிழீழத்திலிருந்து மேற்குலக நாடுகளுக்கும், மத்தியகிழக்கு நாடுகளுக்கும் வேலைவாய்ப்புத் தேடியும், திருமணவாய்ப்பின் நிமிர்த் தழும் சென்ற பெண்கள் பாங்கொக்கில் நீண்ட நாட் கள் தங்கிநிற்கின்றார்கள். பிரயாண வசதியில் தாமதங் கள், சிக்கல்கள் ஏற்பட்ட காரணத்தால் வருடக்கணக்

காக் சலித்துப்போன நிலை யில் நிற்கும் பெண்கள் நிறையவுள்ளனர். ஏன் வந் தோம்? என்ற விரக்திநிலை யில் இனி என்ன செய்யப் போகிறோம்? என்ற எதிர் காலத்தின் கேள்விக்குறி யோடு நிற்கும் பெண்களின் வாழ்க்கை சோகமானது.

இந்நிலையில் தங்கிநிற் கும் பெண்களை தந்திர மாகவோ பாரிய நெருக் கடிக்குள்ளாக்கியோ வெளி நாட்டு உல்லாசப்பயணிகள் விபச்சாரத்திலீடுபடுத்தி வரு

கிறார்கள் என்பது அதிர்ச்சி யூட்டக்கூடிய விடயம். ஆனால் உண்மையான சோகச்சம்பவங்கள் நிறை யவே நடந்துள்ளன.

தற்போது மேற்குலக நாடு களில் பாரிய பிரச்சனை யாக உருவெடுத்துள்ள 'எயிட்ஸ்' நோயின் தாக் கம் தென்கிழக்காசிய நாடு களைப் பொறுத்தவரை மொல்ல அரும்புகிறதேத விர் பாரிய தாக்கத்தை விளை விக்கவில்லை. இந்த நிலை யில் ஆசிய நாட்டவருடன் தொடர்புகளை வைத்துக் கொள்ளலானது 'எயிட்ஸ்' நோய் பரவும் சாத்தியக் கூற்றினை குறைவாகவே ஏற் படுத்தும் என்றமையால் இவர்களைத் தமது பாவியற் தேவைக்குப் பயன்படுத்து கின்றார்கள்.

முதலில் அங்கு தங்கி நிற் கும் தமிழீழப் பெண்களின்

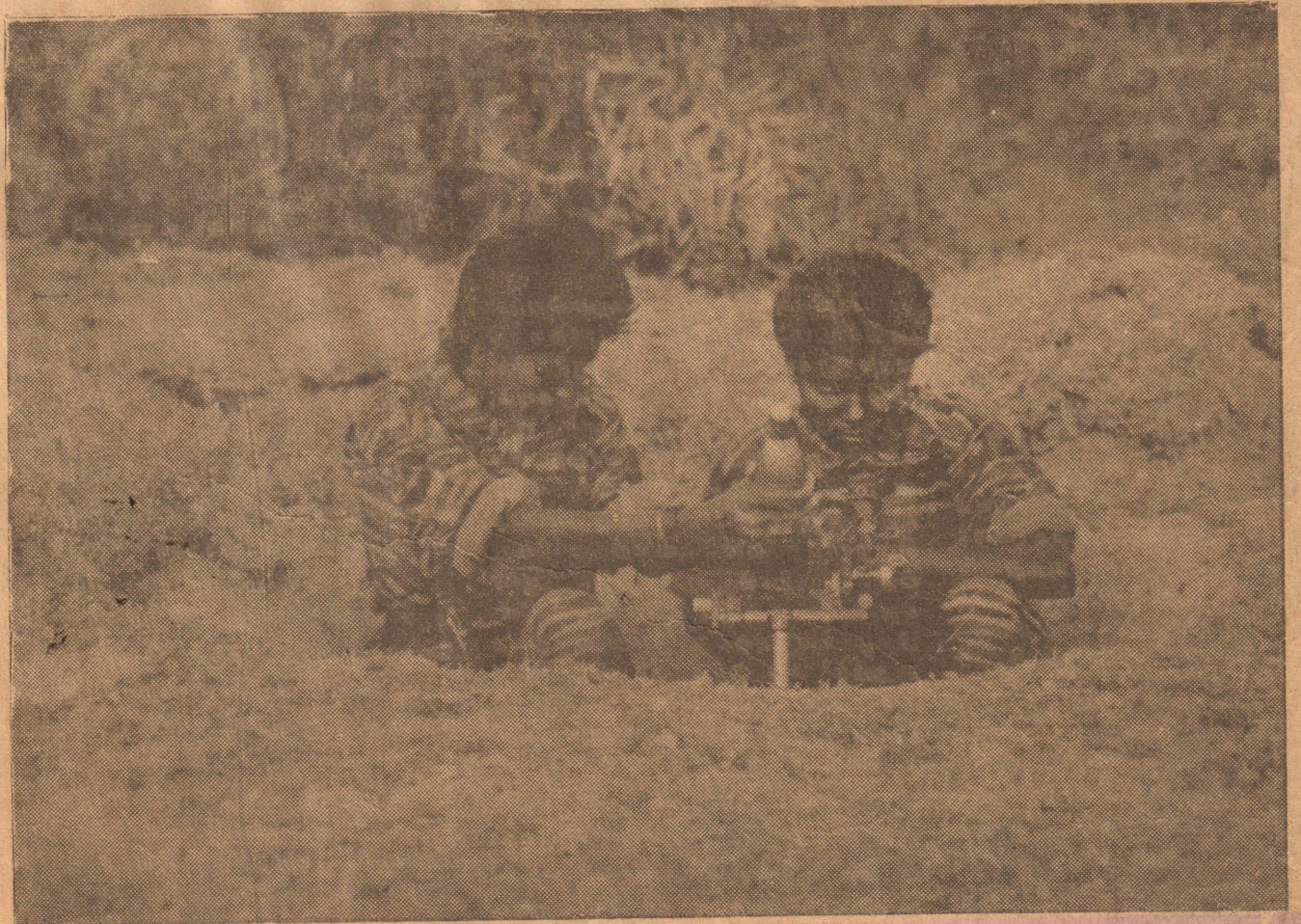
வெளித்தொடர்புவசதிகளை யும், பொருளாதார உதவி களையும் துண்டித்து விடுகி றார்கள். இதனால் நிரக்கதி யாய் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் தவிக்கும் இத்த கைய பெண்கள் நாளடை வில் பொருளாதாரக்கஷ் டத்தை எதிர்நோக்குகின்றார் கள். அடுத்த வேளை உண வுக்கு வசதியற்ற நிலை, வாழ்க்கைச் செலவுகளைத் சமாளிக்க முடியாத திண் டாட்டம், இதன் மத்தியில் தவிக்கும் இத்தகைய பெண் கள் நாளை-வில் பலவந்த மாக, விரும்பியோ விரும்பா மலோ இத்தகைய செயல் களில் ஈடுபடுவதற்கு நிர்ப் பந்திக்கப்படுகிறார்கள். என் பது மிகவும் பரிதாபத்துக் குரிய விடயம்.

இதில் குறிப்பிடக்கூடிய விடயம் என்னவென்றால் இச்சம்பவங்கள் பலவற்றை எமது சமுதாயம் கேள்விப்

பட்டிருக்கிறது. எமது பெண் கள் இவ்வாறான அவலங் களுக்கு உட்படுகின்றார்கள் என்பது தெரிந்தும் இன்னும் எமது பெற்றோர் உறுதியான பிரயாண ஒழுங்குகளற்ற நிலையில் தம் பெண் பிள் களைகளை அனுப்பிக்கொண் டிருக்கின்றார்கள். வெளி நாட்டு மணமகன்களுக்காக சென்ற எத்தனையோ மணப் பெண்கள் இத்தகைய அவல மான வாழ்வை வாழ்ந்து கொண்டு மனம் விரக்தி யுற்ற நிலையில் நிற்கிறார் கள். இச்சம்பவங்களைத் தெரிந்துகொண்டும் "தூரத் துப்பசை" என்று போய் இருந்த நிம்மதியையும் இழந்த பெண்களின் சம் பவங்களைப் பெற்றோர் அறிந்து தமது பெண் பிள் கள்களின் வாழ்வை வள மாக்குவதில் கூடிய கவனத் தோடும் பொறுப்புணர் வோடும் நடப்பார்களாக.

உள்ளே -

- ★ முழங்காமல், மழைபொழி யாமல் ஒருமின்னல்
- ★ சிறுகதை
- ★ நெஞ்சம் சுமக்கும். நினைவுகள்.
- ★ வெளிச்சத்துக்கு வந்தவை.
- ★ மனநோயினால் ஆண்டுகளை விட பெண்களே அதிகம் பாதிப்படைவு.
- ★ நெஞ்சில் நெருப்பெரிக்கும்.

வீடுதலைப்புலிகள் மகளிர் அமைப்பின் ஆதாரபூர்வ ஏடு

எங்கள் பார்வையில்...

இது அடுத்த பக்க வளர்ச்சி

இருள் படிந்துபோன எமது சமுதாய அமைப்பிலிருந்து மெல்ல எழுந்த பெண்கள் அலையொன்று தன் வளர்ச்சிப்பாதையில் நம்பிக்கையூட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த மண்ணின் விடுதலையை வென்றெடுக்கும் போராட்டத்தின் மூலமே பெண்களும் தங்கள் உரிமைகளை வென்றெடுக்கமுடியும் என்ற கொள்கையில் இது உறுதியாக நிற்கின்றது.

பெண்கள் இந்த மண்மீட்டிப் போராட்டத்தில் பெரியதொரு படையணியாய் வளர்ந்துள்ளனர். இத்தகைய படையணியில் இந்த மண்ணைமீட்டெடுக்கும் முயற்சியில் இதுவரையும் ஐந்து நூற்றுப்பத்தொன்பது பெண்கள் மாவீரராகியுள்ளனர். எத்தனையோ தியாக வரலாறுகளையும் ஒப்பற்ற சாதனைகளையும் இவர்கள் சாதித்துச்சென்றுள்ளனர். எமது வேலிப்பாரம்பரியங்களைத் தாண்டிக்கொண்டு வந்த இவர்கள் எழுதிச்சென்ற தியாகவரலாறுகள் பெண்கள் சமுதாயத்தில் பெண்களைப் பற்றிய பார்வையில் மிகப்பெரிய மாற்றத்தையும் நம்பிக்கையையும் விதைத்துள்ளது.

இதில் முக்கிய திருப்புமுனையாக நடைபெற்ற பெண் கடற்கரும்புலிகளின் சாதனைகள் உலகப் பத்திரிகைகளிற் பேசப்பட்ட விடயம். வியப்பில் ஆழ்த்திய செயல். கடற்கரைக்கே பெண்கள் செல்ல

அலுமதிக்கப்படாத சமூகத்திலிருந்தும், கடலில் படகு ஓட்டுவதையே நினைத்துப்பார்க்கமுடியாத எமது பாரம்பரியத்திலிருந்தும் வந்த பெண்கள் அணியொன்று தன்னை நோக்கிய பாதையில் மிகப்பெரிய வெற்றியைப்படைத்திருக்கிறது. எதிரியின் முள்ளந்தண்டாய் நிற்கும் பிரதேசத்திற்குள் சென்று இலக்குகளைத் தகர்க்கும் முயற்சியில் சாதனை படைத்திருக்கிறது.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அண்மையில் வெற்றிலைக்கேணி யில் மகளிர் படையணி நடாத்திய அதிரடித்தாக்குதலானது; தனித்த அதன் வளர்ச்சியில் நம்பிக்கையையும் அபாரதுணிச்சலையும் காட்டி நிற்கிறது. 09-11-94 அன்று நடைபெற்ற இத்தாக்குதல் நடவடிக்கையில் கிராணுவ அதிகாரி உட்பட ஐந்துக்கும் மேற்பட்ட இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர். இத்தாக்குதலை மகளிர் படையணியே முற்று முழுதாக பங்கேற்றி நடாத்தியது. வித்தியாசமான அனுபவம். படை நகர்த்தி திட்டமிட்டதில் இது அடுத்த பக்க வளர்ச்சி, ஏறத்தாழ பத்தாண்டுகால வரலாற்றில் புதிய பரிமாணம்.

எமது சமுதாயத்தில் ஆழவேரோடிப்போயுள்ள பெண்களைப் பற்றிய பிற்போக்குத்தனமான பார்வைகளைப் பொய்யாக்கிக்கொண்ட விடுதலைப்புலிகள் மகளிர் படையணியின் செயற்பாடுகள் எமது சமுதாயத்தில் நம்பிக்கையை வளரச் செய்யும் என்பது திண்ணம்."

மனநோயினால் ...

தாக்கங்களால் பாதிக்கப்படுவதற்கு தாழ்வு மனப்பான்மையே காரணமாகும். இத்தாக்கங்கள் விவாகமான பெண்களிலும், அதிக பிள்ளைகளைப் பெறும் பெண்களிலும் கூடியளவு காணப்படுகிறது.

வீட்டுக்கு வெளியே வேலை செய்யும் ஒரு பெண் வேறு உதவியின்றித் தனது குழந்தையை பராமரிக்கும் பொறுப்புள்ளவளாகவிருந்தாலும் அவளது உளநிலை பாதிப்படைவது அதிகரிக்கும். ஆனால் குழந்தையைப் பராமரிக்க உதவியாளர் இருந்தாலும் அவளது கணவன் பங்கு கொண்டாலும் வேலை செய்யும் பெண்களின் உளநிலைப் பாதிப்புக் குறைவடைகின்றது. என்பதை ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன.

விரிவாக்கம் அடைந்த நாடுகளில் பெண்கள் கூடுதலாக வெளியில் வேலைகளுக்கு சென்றாலும், வீட்டு வேலைகளில் முதன்மையான மாற்றங்கள் ஏதும் இல்லை என அவ் வறிக்கை தெரிவிக்கின்றது வேலை செய்யும் பெண்கள் மூன்று மணி நேரம் வீட்டு வேலைகளிலும் 50 நிமிடங்கள் பிள்ளைகளுடனும் செலவிடுகின்றார்கள். ஆண்கள் 17 நிமிடங்கள் வீட்டு வேலையிலும் 12 நிமிடங்களே பிள்ளைகளுடனும் செலவிடுகின்றார்கள் அதே வேலை வேலை செய்யும் ஆண்கள் பெண்களைவிட தொலைக்காட்சி பார்ப்பார்கள். அத்துடன் உறக்கத்தில் 1/3 மணித்தியாலம் கூடுதலாகவும் உணவு உட்கொள்வதற்கும் கூடுதலான நேரத்தை செலவிடுகிறார்கள்.

வறுமைக்கும், குறைந்த வாழ்க்கைத் தரத்துக்கும் மனோநிலைச்சிக்கல்களுடன் தொடர்பு உண்டு. பெண்கள் குறைந்த வருமானமுடைய தனிப் பெற்றோராக இருப்பின் அவர்கள் மன விரக்திக்குள்ளாகி மனத்தாழ்வு ஏற்படக் கூடியவர்களாகுவார்கள். துன்பத்திலுள்ளவர்களுக்கு சார்பாக

இருப்பது மக்கட்குழு இணைப்புத்திட்டங்களானாலும் அதேவேளை அந்த ஏழைப் பொண்ணும் அவளது உறவினரும் சிநேகிதரும் கூட அதே நிலையில் இருந்தால் அது தொடர்ச்சியான நெருக்கடி நிலைமையையே உருவாக்கும்.

மணமான பின் ஏற்படும் வன்முறைகள் மற்றும் துஷ்பிரயோகச் சிக்கல்களால் பெண்ணின் மனோநிலை பாதிப்பு அடையலாம். ஐக்கிய அமெரிக்காவிலுள்ள அரைவாசிக் குடும்பங்களில் வன்முறைகள் காணப்படுவதோடு ஆண்டொன்றுக்கு 20 இலட்சம் மனைவிமார் உருக்குலைந்து சீரழிந்து காணப்படுகின்றார்கள். ஆண்களின் இம்சைகாரணமாக பெண்கள் அதிர்ச்சிக்கும் உள்ளாகி மனோநிலை பாதிக்கப்பட்டு உதவியற்று நிற்கின்றார்கள். குடும்ப அங்கத்தவர்களினாலேயே 10 க்கு 9 வீத பாலியல் வன்முறைகளும், உடற் தாக்கங்களும் ஏற்படுவதாக மனோவியல் நோயாளர் மூலம் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

பாலியல் வன்முறைகளினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பதற்றத்தினால் தாக்கம் அடைந்தவர்களாகவும், முழு உடம்பழிவுடையவர்களாகவும், சித்தப் பிரமையுள்ளவர்களாகவும் காட்சி அளிக்கிறார்கள். வாழ்நாளில் ஆறு பெண்களுக்கு ஒருவர் வீதம் கற்பு அழிக்கப்பட்டதாகக் காணப்படுகின்றார்கள் என ஆய்வறிக்கை கூறுகின்றது. இளம் பராயத்தில் ஆண்களை விட அதிகமாக பெண்களை பிழையான அல்லது தவறான நடத்தை யில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றார்கள். 1/5 பங்கு வழிதவறிய பிள்ளைகள் பாரிய உளவியல் தாக்கங்களுக்கு உள்ளாக்கிக் காணப்படுகிறார்கள். பாலியல்முறையில் தவறுவிட்ட பெண்பிள்ளைகள் மற்றப்பிள்ளைகளை விட மும்மடங்கு பாதிப்பு அடைந்தவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். உடல் முறைமையாக தாங்களே தங்களுக்கு பாதிப்பு

ஏற்படுத்தக் கூடிய மனோநிலையிற் காணப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அகவை வந்தபின் கூடியளவு பாலியல் சிக்கலுக்கும், மயக்கப்பொருள் பாவனைக்கும் ஆளாகின்றார்கள். உலக சுகாதார அமைப்பின் அறிக்கைப்படி தவறு விட்டது அதிகமான யுவதிகள் பெண்களும் விரக்தியின் விளிம்பிற்குச் சென்றவர்களாகவும் உள்ளார்கள். இது "முழுக்கமுழுக்க விளங்கக் கூடியதும் உண்மை நிலையும்" ஆகும்.

பெற்றோர் ஆகும் நிலையை அடையும்பொழுது ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் ஒரு நெருக்கடி நிலை ஏற்படுகின்றது. ஆனால் கருத்தரிக்கும் பொழுது ஒரு பெண்ணுக்கும் மேலும் நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. கருச்சிதைவு, உரிய காலத்திற்கு முன் பிள்ளைகள் பிறப்பது, சாவடைந்து பிறப்பது போன்றவற்றால் ஒரு பெண்ணின் மனோநிலை அல்லது உணர்ச்சி பல ஆண்டுகளுக்குப் பாதிப்படைகின்றது. தாய்மையடையும் போது ஒரு பெண்ணின் வாழ்வில் முக்கிய மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றது. "பிள்ளைபிறந்து 12 மாதங்கள்வரை உளமுறைமையான தாக்கங்களால் தாய் துன்பப்படநேரிடுகின்றது" என அவ்வறிக்கை கூறுகின்றது. முந்திய இரு ஆண்டுகளை விடப்பிள்ளை பிறந்த ஒரு மாதத்திற்குள் பெண்கள் மனநோய் காரணமாக ஆண்களைவிட 22 முறை மனநோய் ஆஸ்பத்திரிக்குச் செல்வதைக் காணக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றது என ஆய்வு தெரிவிக்கின்றது.

குழந்தை பிறந்த பின் பாதிப்புகள் உள் எனக்கூறும் உலகசுகாதார அமைப்பு குழந்தை பிறந்த பின் பாதிப்பைத் தவிர்ப்பதற்கு மக்களாய அமைப்புக்கள் முன்வந்து வழிகாட்ட வேண்டும் எனக்கோரியுள்ளது. ஆறு

முதல் 9 மாதம் வரை 10 குழந்தைகளில் 1 குழந்தை உள்ளத்தாகக் கத்துக்குள்ளான தாயரினாலேயே கவனித்து வரப்படுகிறது.

வாழ்க்கையில் முதிர்ச்சியிலும் கூடப் பெண்கள் மீண்டும் மனநிலைப் பாதிப்புகளுக்கு உள்வாகின்றார்கள். பெண்கள் ஆண்களைவிடக் கூடிய காலத்திற்கு சீவிக்கிறார்கள். முன்னேறியுள்ள உலகில் கூடிய தொகையினரான பெண்கள் எழுபத்தைந்து அகவையில் விதவையாகித் தனிமையில் வாழ்கிறார்கள். எண்பத்தைந்து அகவைக்கு மேலாக வாழ்ந்து வரும் மக்களில் 25 விகிதமானோர் குணப்படுத்த முடியாத நோய்க்கு ஆளாகின்றார்கள். அவர்களில் பெண்களே அதிகமனோர்.

"அதிகமான பெண்களின் சுகாதாரம் நேரத்திற்கு நேரம் நிவர்த்தி அடைகிறது என ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒற்றுமை இல்லை". ஆனால் நெருக்கடி நிலையை உருவாக்கும் சுகாதாரச் சிக்கல்கள் கூடுதலாகப் பெண்களைக் கடுமையாகப் பாதிப்பதில்லை என்பது ஆச்சரியத்திற்குரியது என அந்த அறிக்கை முடிவடைகிறது.

நன்றி: தேர்ந்த கட்டுரைகள்

அண்மையில் புதுடிவிலியில் நடாத்தப்பட்ட உலக ஸ்ரூக்கர் வீராங்கனைப் போட்டியில் பிரித்தானியாவைச் சேர்ந்த அசலின் பிசர் என்ற பெண், வீராங்கனையாக வாசை குடினார். இவர் மொத்தமாக ஏழு உலக வீராங்கனைப் பட்டங்களை வென்றிருக்கின்றார்.

தகவல்: முத்தாரத்திலிருந்து

முழங்காமல், மழை பொழியாமல் ஒரு "மின்னல்"

இப்பதான் ஆனையிற

வில்லை அடைபட்டுக்கிடந்து வெளியில வந்தம். அதுக்கி டையில் திரும்பவும் பஸ்ஸில அடைபட்டுப்போனம்"

"பரவாயில்லை, அடுத்ததா இனிக்காட்டிலே அடைபடப் போறாய்"

"காட்டிலை ஒரேயடியாய் பெட்டிக்குள்ளையும் அடை பட்டுத்தான் வருவன்"

இந்த உரையாடலைக் கேட்டு, ஏராளமான பெண் போராளிகளை, அவரவரின் படைக்கலன்களுடன் தன் னுள் அடைத்துசேன்ற அந் தப் பேருந்தே கொல்லென்று பெரும் சத்தத்துடன் சிரித்தது

★ ★

நாம் பயணம் செய்த பேருந்து போகும் வழியில் காற்றுப்போய் நின்று விட் டது. எமக்குப் பின்னே வந்த பேருந்தில் வந்து கொண்டிருந்த போராளிகள் எம்மைப் பார்த்து,

"எங்களை முந்திக்கொண்டு வந்தீங்கள், இப்ப நில் லுங்கோ. நாங்கள் போய் ஆமியோடை சண்டைபிடிக்கிறம். நீங்கள் காத்துப்போன ரயரோடை சண்டைபிடி யுங்கோ"

என்று கேலி செய்துவிட்டுப் போனார்கள். எம்மை ஏற்ற வேறொரு வாகனம் வரும் என்று எமக்கு அறிவிக்கப்பட்டதால், நாம் அருகிலுள்ள தளம் ஒன்றிலே போய் நின் றோம். அங்கே நின்றபோது உழவு இயந்திரம் வந்தது. நாம் விழுந்தடித்துக்கொண்டு அதில் ஏறுவதற்காக ஓடிப் போனோம். இந்த வாகனம் எமக்கில்லை, வேறொரு அணி யினரை ஏற்ற என்று கூறப் பட்டதால், நாம் ஏமாற்றத் துடன் திரும்பினோம். ஒரு வரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டு மரங்களின் நிழல்க ளிலே அமர்ந்திருந்தோம்.

மதியமாகியும் ஒரு வாகன மும் வரவில்லை. நாங்கள் எங்கள் துப்பாக்கிகளைச் சுத் தம் செய்துவிட்டு, நாங்களும் முகங்களைக் கழுவிவிட்டுக் காத்திருந்தோம். மாலையில் ஒரு உழவு இயந்திரம் வரவே மீண்டும் பழைய உற்சாகம் எம்மைத் தொற்றிக்கொள்ள விழுந்தடித்து ஓடிப்போய் அதில் ஏறிக்கொண்டோம். நாங்கள் எல்லோரும் ஏறுவ தற்கு அதில் இடமில்லை. ஆனாலும் ஏ...றியேனாம் ஒருவரை ஒருவர் பிடித்தபடி, தோளில் துப்பாக்கியைத் தொங்கவிட்டபடி, சும்மா விண்வெளியிலே மிதப்பது போலப் போனோம். உழவு இயந்திரம் பள்ளங்களில் விழுந்து எழும்பும்போது, புவி யின் ஈர்ப்பு விசை எல்லைக்கு அப்பால் நடக்கும்போது எப் படி விழுந்து எழுவேமோ, அப்படியெல்லாம், அல்லது அதையும்விட மோசமாக விழுந்து எழும்பி எழும்பி விழுந்து விழுமுன் எழுந்து... எழமுன் விழுந்து..... அந்த உழவு இயந்திரப் பயணத் தைப்பற்றி மட்டுமே நூறு

இருநூறு பக்கங்களில் கவிதை எழுதலாம். அந்த அற்புத மான பயணம் அது.

ஒரிடத்தில் நாம் போய்க் கொண்டிருந்தபோது தலை க்குமேலே குண்டுவிச்சு விமா னம் வந்துவிட்டது. உடனேயே எல்லோரும் வாக னத்தை விட்டுக் குதித்து, அருகேயுள்ள பற்றைகளுக்குள் பாதுகாப்பு நிலைகளை எடுத் துக் கொண்டோம். பலகாலம் யாருடைய நட்பும் கிடைக்கா மல், ஏங்கித் தவித்திருந்த அந்த முட்பற்றைகள், எம்மை ஆவலோடு வரவேற்று ஆரத் தழுவிக்கொண்டதில் எல்லோருடைய உடலெல் லாம் கீறல் காயங்கள். குருதி கசிந்தது. போனால் போகட் டும். நாம் பிறந்து வளர்ந்த அதே மண்ணிலேதான் அந் தப் பற்றைகளும் வேரோடிப் போயிருக்கின்றன அல்லவா அவற்றுக்கு எம்மீது அலாதி அன்பு ஏற்படுவதில் வியப்பு ஒன்றும் இல்லையே.

★ ★

மணலாற்றை நாம் வந்த டைந்துவிட்டோம். சண்டை நடைபெற்ற இடத்திலிருந்து நீண்ட தூரத்துக்கு அப்பா லேயே எம்மை நிறுத்திவிட் டார்கள். எமக்குப் பெரிய ஏமாற்றமாகப் போய் விட் டது. பின்னர் சில தேவைக ளுக்காக, எமது இரண்டு அணிகள் அதே இடத்திலேயே நிறுத்தப்பட்டு, ஏனைய அணி கள் சண்டை நடக்கும் இடத் துக்கு அனுப்பப்பட்டன.

சண்டை தொடங்கி, ஓயும் வரை குண்டு விச்சு விமானங் களும், கடற்படைக் கப்பல்க ளும் இடைவிடாது தாக்கிக் கொண்டேயிருந்தன. இப்ப டியே சில நாள் சண்டை முடிந்தபின் எமது அணிகள் காட்டுக்குள் வருமாறு அழைக் கப்பட்டன. காட்டுக்குள்ளே நாம் வேறு வேறு அணிகளா கப் பிரிக்கப்பட்டோம்.

அழைப்புக் கிடைத்ததும் ஒரு ஒற்றையடிப் பாதையால் நாம் முன்னேறினோம். நாம் போனபாதைகளில் காப்பகழி கள் வெட்டப்பட்டு, அவை உருமறைப்புச் செய்யப்பட்டிருந்தன. முதல் நாள் நல்ல மழை பெய்ததால் பாதை யெல்லாம் ஒரே சேறும் சுகதி யுமாக இருந்தது. எல்லாவற் றையும்விட, நாம் போனது இரவில் இருட்டாக இருந்தது. திடீரென எமக்குப் பின் னால் 'சளக்' என்று ஒரு சத் தம் என்னவென்று திரும்பிப் பார்த்தால் ஒருத்தி காப் பகழிக்குள் விழுந்து போயிருந் தாள். அவளருகே வந்த இன் னொருத்தி.

"என்னடி நீ? அப் அப்" என்று கேலி செய்தவாறு தூக்கிவிட்டாள். மீண்டும் இருளிலே ஒருவர் கையை ஒரு வர் பிடித்தவாறு ஒருவர் பின் ஒருவராக நகர்ந்து கொண்டிருந்தோம். சிறிது தூரம் போனதும் உழவு இயந் திரத்தின் சக்கரங்கள் போய் வரும் இடத்தில் சேறு மிக ஆழமாக இருந்தது. நாம் தெரியாத்தனமாக அதற்குள் கால் வைத்துவிட்டு எடுக்க முடியாமல் இழுபட, எம்மை

இழுக்கவேண்டி வந்தவர்களின் காட்சனும் சேற்றி லேபுதைய ஒருவாறு இழுப்பிட்டு அந்தப் பாதையைக் க...ந்து முடிக்கமுன் எல்லோர் உடல் களிலும் சேறு தாராளமாக அப்பிக்கொண்டது.

எல்லோருக்கும் பயங்கரத் தண்ணீர் விடாய். எமக்குத் தண்ணீரும் இல்லை உண வும் இல்லை. இரண்டு நாள் பட்டினியின் பின் மூன் றாம் நாள் பானும் பருப்புக் கறியும் வந்து சேர்ந்தது. ஆனால் தண்ணீர் வரவில்லை. நீரைப்பற்றிக் கவலைப்பட்டு யோசிக்குமளவில் யாருமே இருக்கவில்லை. மளமள வென்று சாப்பிட்டு முடித்து விட்டு எமக்குரிய நிலைகளில் போய் நின்று கொண்டோம். நீண்ட நேரத்தின் பின் ஒரு கானில் கால்வாசியளவு நீர் வந்தது. குடிப்பதற்கு அந்த நீர் போதாதாகையால் நாக்கையும் தொண்டையையும் மட்டும் நனைத்துக்கொண் டோம்.

சண்டை தொடர்ந்து நடந் துகொண்டேயிருந்தது. ஒரு அருவியருகில் நாம் நிலையெ டுத்திருந்தோம். அருவிக்கரை யோரமாக சில உருவங்கள் மின்குழவிளக்குடன் நகர்ந் தன. எமது ஆண்போராளிக ளின் வேவுஅணி, எதிரியை வேவு எடுப்பதற்காகப் போகி

ஜெயஜோதி

ன்றது என்று நினைத்து விட்டு நாம் அமைதியாயிருந்தோம். ஆனால் திடீரென ஏதோ ஓர் ஜயமேற்பட்டு கூர்ந்து கவ னித்ததில், அது இலங்கை இராணுவச் சிப்பாய்களின் அணி என்பதை இனங்கண்டு கொண்டோம்.

நாம் அவர்களைத் தாக்கத் தொடங்கினோம். அவர்களும் எம்மைத்தாக்கினார்கள். எமது தாக்குதல் பலமாக இருந்ததால் எதிரிகளின் தாக் குதல் ஓர்ந்தது. நாம் காப்பகழிகளை வெட்ட வேண்டிவந்தது. ஏற் கனவே காய்த்துப்போயிருந்த எமது கைகள் தொடர்ந்ததும் காப்பகழிகளை வெட்டிக் கொண்டிருந்தால் மேலும் உரமேறின.

ஓத்தி சொன்னாள். "என்னடி? எங்கை போனாலும் இதே பல்லவி தான்"

அதற்கு மற்றவன் சொன் னான். "பல்லவி பழக எண்டா லும், ஒவ்வொருமுறையும் ஒரு இன்ரறெஸ்ஸ்திருக்குத் தானே"

ஒரு காப்பகழியிலே பெரும் பாலும் இருவர் இருப்போம். சண்டை ஓயும் நேரங்களில் பம்பல் அடிப்போம். சற்று முன் எம்மோடு காப்பகழியில் நின்று சண்டைபிடித்ததோழி வீரச்சாவு அடைந்ததைப்பற் றிக் கதைப்போம். அப்போ தெல்லாம் ஆத்திரம்வரும், ஆவேசம் கூடும். அந்த நேரங் களில் முன்னேறும் முயற்சி களில் இராணுவம் இறங்கி னால் மிக உக்கிரமாகத் தாங் குவோம். எதிரியை அழி

துப் பின்வாங்கச் செய்து எம் கோபத்தைக் குறைத்துக் கொள்வோம்.

சண்டை நடந்து கொண்டிருந்தபோது மழையும் பெய் தது. ஏறிகணை மழையிலே நனைந்துகொண்டிருந்த நாம் இந்த மழையிலும் நனைந் தோம். கைவசம் நாம் கொண் டுவந்திருந்த சாரங்களைப் போராளிகளின் காயங்களைக் சுட்டப் பயன்படுத்தியதால் எம்மைத் துடைப்பதற்கு ஒரு துணிகூட எம்மிடம் இல்லை. இரவு நேரங்களில் காவற்கட மைகளில் நிற்பவர் தவிர்ந்த ஏனையவர்கள், உணவு சுற்றி வந்த தானை தலைக்கு விரித் துவிட்டுப்படுப்போம். நித் திரை வராது. நாங்களும் ஈரம். நிலமும் ஈரம். எப்படி நித்திரை வரும்? ஒரே அலுப் பாக இருப்பதால் அப்படியே படுத்திருப்போம். இரவு நேரங்களில் எதிரி ஏறிகணைகளை ஏவினால் நாம் கட்டாயம் காப்பகழிக்குள் போகவேண் டும் போகாமல் வெளியிலேயே நிற்போமானால் எமது பக்க இழப்பு அதிகரிக்கும். நித்திரை யும் வராமல் ஈரத்தில் படுத்தி ருக்கும் நேரங்களில் ஏறிகணை கள் ஏவப்பட்டால் எழும்பி நடந்து போய் இறங்குவதை நினைக்கவே அலுப்பாக இருக் கும். ஆனால் காப்பகழிக்குள் இறங்காவிட்டால், அடுத்த நாள் முழுவதுமே காப்பகழி யில் அடைக்கலம்(தண்டணை) புகவேண்டும். எதிரியின் ஏறிக ணைக்கு வேண்டுமானால் நாங்கள் பதில் சொல்லலாம். ஆனால் உயிராபத்து ஏற்படக் கூடிய நேரங்களில் நாங்கள் கவனக்குறைவாக நடந்து கொண்டால், அதைப் பற்றி எமது பொறுப்பாளர்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்வது கடினம். காவற்கடமை நேரத்தில் நேரம் பாக்கமுடியாது. நேரம் பார்ப்பதற்காக சிறிய வெளிச்சத்தை உண்டு பண்ணி னாலும் அது எதிரிக்குத் தெரி ந்துவிடும். ஏனென்றால் எமக் கும் எதிரிக்குமிடையே ஏறத் தாழ நூறு யார்கள் இடை வெளிதான் இருந்தது. நாம் நிற்குமிடம் எதிரிக்குத் தெரிந் தால் ஏறிகணைகளை ஏவியே நாம் நின்ற இடத்தைச் சுத் தம் செய்துவிடுவார்கள். எனவே கடமையில் நிற்பவர் ஒன்றிலிருந்து ஆயிரத்து ஐநூ றுவரை ஆறுதலாக எண்ணி விட்டு, அடுத்தவரை எழுப்புவார். மற்றவரும் இந்த முறையிலேயே அடுத்தவரை எழுப்புவார்.

பெரும்பாலும் ஒருபோராளி நான்கைந்து தடவைகளை அப்படி எண்ண வேண்டிவ ரும். ஆனால் இந்தமுறையில் நாம் காவலில் நின்ற நாட்கள் குறைவு எனவே சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் பல நாட்கள் நாங்கள் இரவு முழுவ துமே விழித்திருக்கவேண்டி வரும்.

ஒரு நாள் எமது பெண் போராளி ஒருவர் தனது நிலை குக்கு அடுத்த நிலையிலுள்ள போராளிகளுக்குக் குடிப்பதற் நீர் எடுத்துச் சென்றபோது எம்மை வேவு பார்க்கவேன எமக்குள் ஊடுருவ முயன்ற எதிரி ஒருவன் கண்டு வீட் டான்.

"தங்கச்சி இங்கே வா" என்று அந்தப் போராளியை அழைத்தான். இவள் உடனேயே கீழேபடுத்து நிலையெ டுத்துக்கொண்டு அவனைச் சுட்டுவிட்டாள். எதிரி இறந்து விட்டான். ஆனால் எம்மை நோக்கி ஏறிகணைவிச்சநடாத் தப்பட்டது.

அந்த இடத்தில் நிலை அமைப்பதென்பது மிகவும் சிக் கலாகப் போய்விட்டது மண்மட்டத்தோடு ஏராள மான மரவோர்கள். அதைவிட அந்த மண்ணோ இறுகிப் பாரையாயிருந்தது. அத்து டன் நிலைகளை அமைப்ப தற்குரிய ஆயுதங்களும் எம் மிடம் போதியளவு இல்லை பக்கத்தில் நின்ற அணி தனக் குரிய நிலைகளை வெட்டி விட்டு மண் அள்ளிக்கொண்டிருக்கும்போது நாம் ஓடிப் போய் ஆயுதங்களை எடுத்து வந்து வெட்டுவோம். பின் நாம் மண் அள்ளி அவர்கள் வெட்டுவார்கள். இப்படி கஸ் ரப்பட்டுத்தான் நிலைகளை வெட்டினோம். இந்த அழகில், ஐந்து நிமிட நேரத்துக் குள் ஏறத்தாழ நூறு ஏறிக ணைகளையாவது எதிரி எம்மை நோக்கி ஏவுவான். அந்த ஏறிகணைகள்பட்டு மரங்கள் சரிந்து விழும். அல் லது எம்மவர்கள் விழுுவார் கள். இந்த இரண்டுமே மாறி மாறி நடந்தன.

ஒரு நாள் எமக்கு சாப் பாடு வரவேயில்லை. இரண்டு நாட்களுக்குமுன் எமக்கு வந்த பயத்தம் உருண்டையும் எள் ளுப்பாகும் பழுது என்பதால் ஒரு பையினுள்போட்டு நிலத் தினுள் புதைத்திருந்தோம். இப்போது அதைக்கிண்டிஎடுத் துப் பார்த்தால், அது பூஞ் சணம் பிடித்துப்போயிருந்தது. பூஞ்சணத்தைப்பற்றி யார் கவலைப்படுவது? மளமள வென எல்லோரும் அதைச் சாப்பிட்டு முடித்தோம். ஏனென்றால் சண்டை நேரங் களில் நாம் சாப்பிடாமல் விட்டு எம் உடல் பலவீனம் அடைந்தால் எமது இலக்கு கள் குறிதவறிப்போகலாம் அல்லவா?

இதற்கிடையில் ஒரு சம்ப வத்தைக் குறிப்பிடவேண்டும். எமது நீண்டகால உறுப்பினர் களுள் ஒருவர் (வயதில், உரு வத்தில் பெரியவர் என்பதால் அவரை நாம் அப்பா என்று தான் அழைப்போம்) கையில் ஒரு நீண்டதடியுடன் சண்டை நேரங்களில் எம் பின்னே நிற்பார். தலைக்கு மேலே குண்டு விச்சு விமானங்கள் வரும் போதும் எதிரியால் ஏறிகணை கள் ஏவப்படும்போதும் நாம் மறைவுக்குச் சென்று பாது காப்பாக இருக்க வேண்டும். நாங்கள் யாராவது அப்படி மறைவுக்குப் போகத் தவறி னால், அதை அவர் கண்டு விட்டால், எம் நிலை படு மோசமாகிவிடும். தன் கையி லுள்ள நீண்ட பிரம்பினால் ஒரு விசக்கு விசுக்கினால், அந்த அடிபதினைந்து பேருக் குப்பரும். மேலே குண்டுவிச்சு விமானம் வந்தால் அவர் எச் சரிப்பார். அவர் எச்சரித்த வுடனேயே நாம் (அடிக்குப் பயத்தில்) மறைவுக்குப்போய் விடுவோம்.

(10ஆம் பக்கம் பார்க்க)

அம்மா இப்போதெல்லாம் அந்தக் கடல்களுக்குப்பால் தெரியும் சிறு தீவைப் பார்த்த படி நிற்பாள். குவியலாகத்

தெரியும் பனைகளுக்கப்பால் ஒற்றையாய் உயர்ந்து நிற்கும் தென்னைமரத்தில் அவள் கண்கள் எதையோ, தேடுவதைப்போல ஆர்வமாக விரியும். அதுதான் தனது வீட்டில் நிற்கும் ஒற்றை உயரச் செவ்வியநீர் மரமோ? அங்கிருந்து வெடிசுண்டுகளின் ஓசையாற் சிதறுப்பட்டு வரும் காகங்களைப் பரிதாபமாகப் பார்ப்பாள். திடீரெனக் கண்கள் கலங்கித்தவிக்கும். கால்

“செல்லம் வாழ்க்கையிலை சாவு எப்பவும் மனிசருக்கு வரும் ஓண்டில் நான்முந்திப் போனா நீ எப்பவுமே இப்படியே இருக்க வேணும்”

ஒருமுறை அவள் கோபத்தோடு பார்த்து தயங்கித்தயங்கி அவள் கணவன் சொன்னான்.

அதை இந்தக்கிழவியிடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்க அவளுக்குப் பொறுமையில்லை. மனிசி கேட்கவும் மாட்டுது.

அம்மாவிடம் வெறுமை கலந்த பெருமூச்சு ஒன்று வெளிப்பட்டுத் தேய்ந்தது. ‘வேண்டாம் செல்லாச்சி யக்கை, எனக்கேதோ அவர் இருக்கிறமாதிரி மனதுக்குப் படுது. அந்த மனிசன் ஒரு பூச்சிபுழுவுக்கும் கெடுதல் செய்யாது, ஒருதரோடையும்

“இனியென்ன அழாதைய்ப்பா, ஊரோடை ஒத்தது தானே. எங்களுக்கெண்டு விடிவு வராமலே போகப் போகுது.”

திரும்பவும் வருவம் உழைச்சுக் கட்டுவம்.

அவள் கணவனை நம்பிக்கையோடு பெருமை பொங்கப் பார்த்தாள். உறவுகளை விட்டு அவனுடையே வந்தவள் அவள், இரு குடும்பங்களும் விரும்பாத கலியாணம் அது. அப்படியிருந்தும் அன்றொல்லம் அவளுக்கு வசந்தங்கள் வாழ்வின் சொந்தமாக இருந்தது. சின்னக்குருவிக் கூடு போல அவர்களது வீடும் குடும்பமும் கலகலத்தபடி எப்படிக்கலைந்துபோனது,

நின்ற தன் மூத்தமகவைக் கட்டியணைத்தபடி மனைவி யிட்டம் விடை பெற்றுப் போனாள்.

அவள் புள்ளியாய் அவன் போவதையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். காலை அவனுக்காக உணவு சமைத்த படி காத்திருந்தாள். மதியமாகி பொழுதுபுகிற நேரம் வந்து விளக்கேற்றி அவன் வரவேயில்லை.

“இராத்திரி அங்காலை கடலிடை ஒரே நேவி அடிச்சவனிடம் இரண்டு போட்டைக் காணலை”

சனங்கள் கவலைதோய்ந்த முகங்களோடு பேசிக்கொண்டனர். யார் யாரோவெல்லாம் அவள் வீட்டில் கூடினார்கள். தெரிந்தவாரெல்லாம் தேறுதல் சொன்னார்கள்

உவளின்ரை பலன் பிள்ளையைக் கொண்டுபோட்டுது. மாமி வாய் ஓயாமல் திட்டினாள்:

அவளின் கடைக்குட்டி பசியால் அழுதது.

அதுமுடிந்து இப்போது இரண்டு வருடங்கள்.

“உவன் ராசேந்திரத்தைப் பிடிச்சவங்கள் இரண்டுமாதத்

“அம்மா நானாக்கு எங்கடப் பள்ளிக்கூடத்திலை வெறி நோர் ஆசிரியர் தின விழாவாம் உங்கடை அம்மா, அப்பாவைக் கூட்டி வாருங்கோ,” என்று ரீச்சர் எல்லாருக்கும் சொன்னவ்

“அது தான் நீங்கள் வாங்கோ என்ன”

எங்க அம்மா வராமல் விட்டிருவோ என்ற கவலை அவனது முகத்தில் தெரிந்தது

அவனது பிஞ்சு உள்ளத்தில் கவலை தெரியக்கூடாது. அம்மாவுக்கு குழந்தைகளை உயிராக இருந்தது. எல்லாப் பிள்ளைகளும் அம்மா அப்பாவைக் கூட்டிக்கொண்டு குதாகலித்தபடி வருவார்கள். தன்ரை பிள்ளை... அவனது கண்கள் கலங்கின. “என்ரை பிள்ளைக்கு அப்பா இல்லாத கவலை தெரியக்கூடாது”

எத்தனை மணிக்கு அப்பன் போறது”

காலமை ஒன்பது மணிக்கு வரச்சொன்னவை.

“சரி நான் வரன் நீபோய் உடுப்புகளைக் கழட்டி கைகால் முகக் கழுவிப் போட்டுச் சாப்பிடு”

இனி நாங்கள்

சுதாமதி

களை நனைத்தபடி கரைவந்து மண் அள்ளும் அலைகள் அவளைத் திடீரென இவ்வலகத்துக்கு கொண்டுவரும். கைகள் பரபரப்பாகி உப்புநீரில் ஊறிப் போன தென்னம் பொச்சுகளைப் பிழிந்து கரையிலேறியும்.

“செல்லம்மா” எடிபிள்ளை உன்னைத்தான்”

கெல்லாச்சி கிழவியின் குரல் அவளை உலுப்பியது. செல்லாச்சிக்கிழவி இப்படித்தான். யாரும் பக்கத்திலை நிண்டாலும் அவள் கூப்பிடுவது ஊரைக்கூட்டும். மற்றவையள் எல்லோருக்கும் காது கேளாது என்று நினைக்குதோ என்னவோ அவள் மெதுவாகக் கதைப்பதில்லை.

“உண்ணாணைக்கெக்கிறன் ஒருக்கா உவர் வேலணைச்சாத்திரியாரிட்டை மைபோட்டுப் பாரன் பிள்ளை, கார்த்திகை முடிஞ்சு மார்கழியும் வரப்போகுது. இரண்டு வருசமாகுது. உயிரோடை இருக்கிறான் பாவியோ இல்லையோ எண்டாவது தெரிய மல்லோ.

எத்தனை நாளுக்குத்தான் நெத்தியிலே பொட்டை வச்சுக்கொண்டு திரியப் போறாய், சனமல்லே கதைக்குது மேணை”

அவளுக்குள் பொங்கிப் போன வார்த்தைகள் வெளிவரத்துடித்தன. தொண்டைக்குழிக்குள் அடங்குமாப்போல அது நின்றுகொண்டது.

சோலிக்குப் போகாது. அவருக்கு ஒண்டும் நடக்காது ஆண்டவன் கைவிட மாட்டான்”

அவளுக்கு எவ்வளவு நம்பிக்கை. அவனோடை வாழ்ந்த நான்கு வருட வாழ்க்கையில் அவளுக்கு இரண்டு குழந்தைகள்.

கடைசிப்பிள்ளை நடக்கத் தொடங்கி ஆடி ஓடி விளையாடி அம்மா அப்பா சொல்லி எழுதிப்படிக்கும் போதெல்லாம் அவனுக்கு அப்பாவைத் தெரியாது, அம்மாவை, அப்பா எப்ப வருவார் எனக் கேட்டுக்கொண்டு நச்சரிப்பது அவனுக்கு வழக்கமானதொன்றாகப் போய்விட்டது.

மூத்தபிள்ளைக்கு விவரம் தெரியாத வயதில் அம்மாவின கணவன் கடலோடு பேனவன் போனவன்தான். திரும்பிவரவில்லை. அவருடைய மகிழ்ச்சிகளையெல்லாம் பறித்தெடுத்துக் கொண்டு போனான்.

எவ்வளவு இனிமையான வாழ்க்கை அவள் வாழ்ந்தது. ஒருநாள் இரவோடு இரவாக அவள் குழந்தையைக் கையிற் பிடித்தபடியும் கணவன் கையில் அகப்பட்டதையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டும் கால்கள் சேற்றில் புதைய ஓடிவந்தனர். அந்த வீட்டைப் பிரிய அவளுக்கு மனமில்லை. அது அவள் கணவன் வியர்வை வழியக் கட்டிய வீடு.

அன்று ஒரு மாரிகாலப் பொழுது, இருண்டுபோன வானத்தில் ஒற்றை ஒற்றையாய்ப் பறக்கும் காகங்கள் மற்றும்படி கடல் எப்போதும் போல அமைதியாகத் தான் இருந்தது. எதுவித பரபரப்புமின்றி அவள் கணவன் கடலுக்கு வெளிக்கிட்டான்.

“ஏன் அவள் அன்று மாத் திரம் என்றுமில்லாதமாதிரி அப்படிச் சொன்னாளோ” தன்னைத்தானே நொந்து கொண்டாள்.

இண்டைக்கு கடலுக்கை இறங்காதையுங்கோ.

அன்றும் கடலிலிருந்து அவன் கொண்டுவரும் மீனை நம்பித் தான் வாழ்க்கைச்சீவியம் காத்திருந்தது. ஆனாலும் ஏனோ அவளுக்கு அப்படிச் சொல்லத் தோன்றியது.

‘என்ன திடீரென்று உனக்கு வந்திட்டுது’ என்னுமாப்போல அவள் மனைவியைப் பார்த்தாள்.

“இண்டைக்கு நான் கடலிலை இறங்காட்டி கடையிலை கடனுக்குத்தான் சாமான் வேண்டவரும். கடன் வேண்டாம். நாங்கள் ஆருக்கும் கையேந்திப் பிழைக்கக் கூடாது.

அவன் போனான். போட்டுவரன் என்று கூறி வள்ளத்தில் ஏறப்போனவன் திரும்பவும் வந்தான். கரையில் சிப்பிபொறுக்கியபடி

அழமாட்டோம்

திலை விட்டுட்டாங்கள். உது இரண்டு வரியமாச்சல்லே”

இப்போதெல்லாம் அவள் இறுகிப்போனாள். நானும் பொழுதும் தும்படித்து கயிறு திரித்த கைகள் காய்த்து மரத்துப்போயின. வாழ்வில் வெறுமை, உயிரற்ற சிரிப்பு

அவளது கால்களை நுளம்பி யிட்டது. முகத்தில் மோதும் சேற்றுமணம் மூச்சு முட்டியது, அதை அருவருத்த படி ஒதுக்க முடியாது. அந்தத் தொழில் அப்படி: ஊறப் போடும் மட்டைகள் நனையு மட்டும் மாதக்கணக்காகக் காத்திருந்து தானே அந்த சேற்றுக்குள் கிளறி எடுத்து அவன் மாடாய் உழைக்க வேண்டியிருந்தது.

அம்மாவின் மூத்த மகன் ஓடிவந்தான். அவன் இப்போது மூன்றாம் ஆண்டிற் படித்திக் கொண்டிருக்கிறான்.

‘டேய் இந்தச் சேத்துக்குள்ளை வராதையடா கரையிலையே நிலு”

ஏனம்மாநீங்கள் நிற்கிறியன் தானே ஒல்வொரு நாளும் பாவம்அல்லே”

அவன் மகனை இரக்கத் தோடு பார்த்தான். வயதுக்கு மீறிய வளர்ச்சியும் துடியாட்டமும் - அம்மா அவனைப் பெருமை பொங்கப் பார்த்தாள்.

“நான் என்ரை குழந்தைகளை ஆளாக்க வேணும்” அது அவளின் கனவாக இருந்தது.

அம்மா கூற குதுகலத்தோடு சிட்டாகப் பறந்தான்.

“மெய்யே பிள்ளை போகப் போறியே”

செல்லாச்சிக்கிழவி வியப்போடு கேட்டாள்.

வேணை நான்தானே போக வேணும் இரண்டு வருசமாய் சனத்துக்குப்பயந்து வெளியிலை வெளிக்கிடாமல் இருந்தனான். மனிசனைச் சாகக் குடுத்துட்டு வெளியில்திரியிறா எண்ட சொல்லுக்குப் பயந்து இருந்திட்டன்.

இப்பதான் தெரியுது அது பிழைஎண்டு

இரண்டு வருடத்துக்குபிறகு அவள் வெளியில் வெளிக்கிட டாள்.”

“உதென்னமேணை நிறச்சிலையோடை போறாய். அது தான் போக,

உந்தப் பொட்டையாவது அழியன்.”

செல்லாச்சிக்கிழவி குறுக்கிட்டபடி வந்தாள்.

“உங்ககடையிலை நேவிசுட்டு இரண்டு வருசமாச்ச அவளின்ரை கோலத்தை”

மெல்ல யாரோ முணு முணுப்பது அவளுக்கு தெளிவாகக் கேட்டது. ஆனால் அவள் அமைதியாக நடந்தாள். தன் மூத்த மகனின் கையினைப் பற்றியபடி வேகமாக - உள்ளத்தில் புதிய தொரு நம்பிக்கை பிறந்தது போல கண்கள் பிரகாசித்தன

சுதந்...

கொண்டிருந்தன ‘கால்களில் காட்டு முள் குத்தியது யாருக்குமே உறைக்கவில்லை. மேலதிக ரவைக் கூடு வைக்கும் அறையில் உதிரச்சேற்றை யாருமே அகற்றவில்லை. எங்கள் வீரர்கள் இறுதியாகப் பற்றியிருந்த ஆயுத்தத்தைத் துடைக்கும்போது கூட மனதிலிருந்து வேதனைமை மட்டும் எம்மால் துடைத்தெறிய முடியவில்லை, ஆணையிறவுத் தளம்விட்டு திரும்பிக்கொண்டிருக்கையில் புயல் அடித்து ஒய்ந்தது போல அந்தப்பிரதேசம் காட்சி தந்தது. காயப்பட்டவர்கள் எல்லாம், ‘எம்மையிட்டிப் போகிறீர்கள்?’ என்று கேட்பதுபோல, ... அதன் கிழருந்து உப்பளத்தில் ஏறிநின்று.

“ஆணையிறவு மாங்காய் தின்ன வேண்டும்” என்று கூறிய எங்கள் இனிய தோழியர்கள்” நின்று சிரிப்பதுபோல... -

எல்லாம் கனவுபோலக் கலைந்தபோது உப்பளத்து நீரைக் கண்கள் திரையிட்டிருக்கும். ஒரு வரையறியாமல் ஒருவர்க் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டபோது எமக்குச் சிரிப்புட்டிக் குறும்பு செய்ய மதனா எம்முடன் திரும்பி வரவேயில்லை.

கனத்த சமையோடு தளத்துக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருக்கையிலும் எங்களுக்குள் நம்பிக்கை! அந்த ஆணையிறவும் ஒரு நாள் அடிபணியும். மதனாவின் முகம் நினைவில் மோதும்போதெல்லாம் ‘ஆணையிறவில் புலிக்கு மொடி தறக்கும் எதிர்ச் சேனைகள் யாவிலும் உயிர் துடிக்கும்’ என்ற எளத்தில் நின்ற வேங்கைகளின் பாடல்வரி எம் காதுகளில் நிரம்பிக்கொள்ளும்.

உலகிலேலேயே மிகவும் அதிகமான பெண்கள் வேல பார்ப்பது அமெரிக்க விமானப் படையின்தான். பத்தாயிரத்து ஐம்பது வீராண்களை விமானப்படை யில் கட்டையாற்றுகின்றனர். முக்கியமாக சண்டைப்பயிற்சி, விமானம் மற்றும் போர் விமானங்களை ஓட்டும் விமானிகளாக இருநூற்றுத்தொண்ணூற்றைந்து பெண்களும் விமானப்படை உயரதிகாரிகளாக பதினான்கு சதவீதமான பெண்களும் உள்ளனர். கப்பற் படையில் நூற்றிப்பதினைந்து போர்க்கப்பல் ஓட்டுவதும் பெண்கள் ஆவர்.

நெஞ்சம் 'சுமக்'

ஆனையிறவு வரலாற்றுச் சமரிலே இயக்கச்சிப் பக்கமாக நடந்த சண்டை யொன்றில் அன்று வீமா இருகுழுக்களுக்குப் பொறுப்பாக விடப்பட்டிருந்தாள் சண்டை நடந்து கொண்டிருந்தபோது எதிரியின் எறிகணைத் தாக்குதலால் கையில் காயமடைந்தாள். இரத்தம் பீறிட்டு வழிந்து கொண்டிருந்தபோதும் டொடர்ந்து சண்டை பிடித்துக் கொண்டிருந்தாள். காயத்தைக் கவனித்த சக தோழிகள் அவளைப் பலவந்தமாகப் பின்னுக்கு அனுப்பிவைத்தனர்.

சண்டை தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. தமக்கு மிக அண்மையில் மீண்டும் வீமாவின் குரல் கேட்டுத்திகைத்துக் போயினர் தோழிகள். சையில் கட்டும், மறுகையில் ரீ 81, முதுகிலே அருள் எறிகணைகள். மருத்துவக்கொட்டிலில் ஓய்வாக இருக்கவேண்டியவள் களத்தில் நின்றாள். "மெடிக்கலை நில்லுங்கோவன். ஏன் இஞ்ச வந்தனிங்கன்?" என்ற தோழிகளிடம், "வீணாக் கதைக் காமல் என்னைச் சண்டை பிடிக்க

எங்கள் தலைவனால் புடம் போடப்பட்டு, உறுதியான இலட்சியக்கொள்கையுடன் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட எங்கள் கண்களில் ஈரமில்லை. நெஞ்சில் பாரமில்லை. ஆனால் எங்களுடன் பழகிய தோழிகள், தோழர்களின் நினைவுகளை, அவர்களின் உன்னதமான செயல்களை ஒவ்வொரு சமயங்களில் அவர்கள் சொன்ன அந்த உணர்ச்சி மிகுந்த உள்ளார்த வார்த்தைகளை மீண்டும் மீண்டும் எண்ணத்தோன்றும் அவர்களின் கடைசிச் சொற்களை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடிந்ததன் விளைவாக, மனதில் பதிந்த சில நினைவுகளை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

இவர்களை நினைக்கும் போதுமட்டும் ஏனோ தெரியவில்லை. எம் கண்களில் ஈரம். நெஞ்சில் பாரம். மகிந்தா

விசுவாசக்காய்

விடுங்கோ. நாங்கள் எப்படியும் இண்டைக்கே இந்தப் பக்கத்தைப் பிடிக்கவேணும்" என்றவளிடம், யாராலுமே பின்னே போகுமாறு சொல்ல முடியாமல் போனது. எல்லோரும் சண்டையிலேயே கவனமாக இருந்தனர்.

எதிரியின் நிலையச் சுற்றி பலமான அரண்கள், அரண்களைச் சுற்றி நெருக்கமாக முட்கம்பி வேலிகள், வேலிக்கு மிக நெருக்கமாக எம்மவர்கள். நாங்கள் முட்கம்பி வேலிகளை நீக்கியவாறு உள்ளே நுழையப்பலத்த முயற்சி செய்துகொண்டிருந்தோம். வீமா

இராணுவத்தினரின் நிலையை அடைவதற்காக வேகமாக முன்னேறிக் கொண்டிருந்தாள். எதிரியின் ரவையொன்று அவளின் மாச்பிலே காயத்தை ஏற்படுத்தியது.

'அம்மா' என்ற முனகலுடன் ரீ 81 ஐ அணைத்தபடி வீமா அந்த உப்பள மணலில்... எப்படியாவது இன்று அந்த இடத்தைக் கைப்பற்றி விடவேண்டும் என்ற வேகத்துடன் முன்னே போன வீமா எதிரிக்கு மிக அருகே கிடந்

திடீரெனத் திசை திரும்பியதால் சாத்தியப்படாமற் போயிற்று.

எங்கள் வீமா'

உறுதியின் பிறப்பிடம். அவளிடமிருந்து நாம் எத்தனையோ கற்கவேண்டியிருந்தன. எந்த நேரமும் மேலதிக ரவைக் கூட்டு அணி கட்டி, அருள் எறிகணை அணியைப் பின்புறம் கட்டி, தன் ரீ 81 உடன அவளுக்கேயுரிய நிமிர்ந்த நடையுடன் அவள் திரிந்தபோதெல்

தாள். எதிரியின் எல்லைக்குள் எங்கள் தோழியின் உடல். அவளின் உடலை மீட்பதற்குச் செய்த முயற்சிகளெல்லாம், சண்டையின் போக்குத்

லாம் நாங்கள் அடிக்கடி அவளிடம் சொல்லுவோம். "நீ விசுவாசக்காய். நித்திரையிலையும் கோல்சர் கழட்டமாட்டாய்". அப்பொழுதெல்லாம் அவள் அமைதியாகச் சிரிப்பாள்.

சுதந்திரப்பறவைகள்

சுதந்திரப்பறவைகள்

சுதந்திரப்பறவைகள்

சுதந்திரப்பறவைகள்

இரகசியப்பறவை

அனித்தா வித்தியாசமானவள். வித்தியாசமான முறையில்தான் ஆடைகள் ஆணிவாள் கதைக்கும். பொழுது நெற்றியில் வந்துவிழும் மயிர்க்கற்றைகளை 'ஸ்ரீலாக' தூக்கிப் பின்னே தள்ளி விடுவாள். ஏன் அவள் 'இப்படியெல்லாம்' இருக்கவேண்டியிருந்தது என்றால், அவள் செய்த வேலை 'அப்படி'.

1990 இன் நடுப்பகுதி. மட்டு- அம்பாறை மாவட்டத்தில் பெண் போராளிகள் சிறிய குழுவாக, மிக இரகசியமான முறையில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த காலம். கருணா அம்மானின் நேரடிக்கண்காணிப்பின் கீழ் புலனாய்வு, மற்றும் வேறு நடவடிக்கைகளுக்கும் பயிற்றப்பட்டுச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தாள். தாம் ஆயுதப் பயிற்சி

எடுக்கவில்லை என்று ஒரே குறை. ஆனாலும் கருணா அம்மான் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் நேரங்களிலெல்லாம் சில மணித்தியாலங்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து ஆயுதங்களை இயக்கப் பழக்கியிருந்தார். அனித்தாவும் இப்பயிற்சிகளைப் பெற்றுக் கொண்டாள்.

அனித்தா நான் படித்த பாடசாலையில் படித்தவள். என்பதால் ஏற்கனவே நடப்பாகியிருந்தோம். இப்போது மேலும் நெருக்கமாகி விட்டிருந்தோம். இருவருமே இரகசிய வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்தோம். பொது இடங்களில் கதைக்க முடியாது எல்லாம் கடைக்கண் மொழியில்தான் இரகசியமாகச் சந்திப்பு நிகழும்போதெல்லாம்.

"ஏனடி, எப்ப நாங்கள் சண்டைக்குப் போறது கேட

டுப்பாரன். யாழ்ப்பாணத்துக்குப் போவம்".

என்பாள். எல்லோரடைய மனமும் இதே நிலையிலேயே இருந்ததால், ஒருவருடனும் ஒன்றும் பேச மாட்டோம்.

நாளடைவில் இவள் இரகசியச் செய்திகளுடன் நடமாடியிருக்கிறாள். மாட்டுப்பட்டி போகும் நிலைகளில் சாமர்தியமாகத் தப்பியிருக்கின்றாள். மட்டக்களப்புக்கும் அம்பாறைக்குமாக இவள் எத்தனையோ தடவைகள் தன் உயிரைப் பொருட்டாக மதிக்காமல் போய் வந்திருக்கின்றாள்.

அன்றும் அப்படித்தான், தான் தூர எங்கோ போவதாகவும், வர நாள் செல்லும் எனவும் சொல்லி விடைபெற்றவள்.

"கிட்டடியிலை சாவன் போல மனம் சொல்லுது, செத்தா என்னை மறக்க

வேண்டாம். நல்லா வேலை செய்யுங்கோ"

என்று சொல்லிப்போனாள். கருணா அம்மானிடமிருந்து மேஜர் குலதிப்பனுக்கு சில இரகசியங்களைச் சுமந்து சென்றவளை களவாஞ்சிக் குடியில் இந்தியப்படைகளும் தேசவிரோதக் கும்பலான தமிழீழ விடுதலை இயக்கமும் சேர்ந்து வழிமறித்தபோது, சயனடை உட்கொண்டு வீரச்சாவைத் தழுவிக்கொண்டாள். அவளை உயிருடன் பிடிக்க முடியாத ஆத்திரத்தில் அவளின் உடலை விதியால் இழுத்துச் சென்று வீசிவிட்டுப் போயினர்.

மீன்பாடும் தேன் நாட்டின் முதல் பெண் மாவீரர் என்ற பெருமை அவளுக்குச் சேர 'இந்த மண்ணில் பெண்ணை விரம் படைக்கும்' என்ற புகழ் தமிழ் பெண்ணினத்திடம் வந்து சேர்ந்தது.

ஒரு பிள்ளை

மணலாற்றுக் காட்டில் பயிற்சி நடந்துகொண்டிருந்தது கோமகனும் எம்மோடு பயிற்சி எடுத்தாள். அவள் எல்லாவற்றிலுமே நல்ல கெட்டிக்காரி.

திடீரென ஒருநாள் 'எச்சரிக்கை (Alert) தரப்பட்டது. அன்று எம்மக்கு ஓய்வு நாள் என்பதால் எல்லோரும் கூடிக்கூடும்மாளம் அடித்துக்கொண்டிருந்தோம். எங்கள் பயிற்சி ஆயுதங்களை வேறு வேறு திக்

குகளில் கண்டபடி வைத்திருந்தோம். 'எச்சரிக்கை' தரப்பட்டவுடன் பயிற்சி ஆயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு எம்மக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இடங்களில் நிலை எடுத்தோம். பின்வாங்கி வருமாறு கட்டளை கிடைத்தபின் எல்லோரும் மைதானத்தில் போய் நின்றோம்.

அப்போதுதான், கோமகன் பயிற்சி ஆசிரியர்முன் நின்று அழுது கொண்டிருப்பதை கண்டோம். முதலில் எங்க

ளுக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. பிறகுதான் தெரிய வந்தது. இவளுடைய பயிற்சி ஆயுதத்தை யாரோ மாறி எடுத்ததால் அழுகிறாள் என்று இதனால் இவளுக்குத் தண்டனை கிடைத்தது.

'வசுக்கா' என பம்பலாகச் சொல்லப்படும் பெரிய மரக்குற்றியை இவளிடம் கொடுத்தார்கள் அது சரியான பாரம். சாதாரணப் பயிற்சி ஆயுதத்துடன் ஒரு வதேகடினம்.

கோமகன் 'வசுக்கா' வை வைத்துக்கொண்டு அழுது கொண்டிருந்தாள். இதன் பின்னர் அவளை நாம் 'வசுக்கா' கோமகன் என்றுதான் அழைப்போம்.

காலையில் ஓட்டப்பாதையில் நாம் சாதாரண ஆயுதத்துடன் ஓடி, இவள் வசுக்காவுடன் ஓடுவாள். நாங்கள் எங்களிடம் மாறித் தரித்து விட்டு ஒடுமபடி கேட்டாலும் மறுத்துவிடுவாள். வசுக்காவுடன் இளைத்து இளைத்து

கும் நனைவுகள்

ஒடுவதைப் பார்க்கப் பாவமாக இருக்கும். சரியான விசுவாசம்.

பயிற்சி முடிந்து, நாமெல்லாம் நாட்டுக்கு வந்தபின்னர், 'கரும்புலியாக விரும்பிக் கேட்டு, அதற்குரிய கடும் பயிற்சியை எடுத்திருந்தாள் வீட்டிலே அவள் ஒரே ஒரு பிள்ளை என்பதால் அவளின்

இந்த முடிவைப்பற்றி நாம் கேட்டபோதெல்லாம் சிரித்துக்கொண்டே சொல்வாள்

“ஒரு பிள்ளை என்டா சா வராதோ? எப்படியென்டாலும் சாகத்தானே போறம். சாவுக்குப் பயந்து எங்கையும் ஓடேலாது”.

இவளின் அம்மா இவளைச் சந்திக்கவென வருகின்ற போதெல்லாம்,

“நீ வராதையணை. நான் வேறே இடத்துக்குப் போறன் நான் போனாலும் இவங்களை வந்து பாருங்கோ”

என்பாள். அதன்பின் நாம் வெவ்வேறு திசைகளில் பிரிந்து போனோம்.

மாங்குளம் சண்டைக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களில்

இவரும் ஒருத்தி. இவள் ஒரு குழுவுக்குத் தலைவியாகச் சென்றாள். அந்தச் சண்டையில் அவள் வீரச்சாவைத் தழுவிக்கொண்டாள்.

கரும்புலியாகத் தான் சாக வேண்டும் என்று விரும்பியவளுக்கு அதற்கான சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. கரும்

புலியாக வேண்டும் என்ற விருப்பில் உறுதியாக நின்றதும், பயிற்சியின் போது 'வருக்கா' வுடன் திரிந்ததும் இன்றும் நினைவில் பசுமையாக இருக்கின்றது. இவளின் விசுவாசத்தை, உறுதியை நாம் எங்கள் உணர்வுகளுடன் பகிர்ந்து கொள்கின்றோம்.

நினைவின் சிகரம்

அன்றிரவு, பலாலி கிழக்கெல்லையிலுள்ள (தொண்டை மானாற்றுக் கரையிலிருந்து ஓட்டக்கப்புலம்வரை) காவலரண்களை அழிக்க வேண்டும் தயாரிக்கப்பட்ட திட்டத்தின் படி நாங்கள் இருளில் நகர்ந்து கொண்டிருந்தோம். நிலம் சேறாக இருந்ததால், எமது பாதணிகள் எம்மை இடையிடையே வழக்கிவிழவைத்தன. மூச்சைத்தவிர வேறு ஒலியே எழும்பவில்லை. வேவுப் போராளியின் பின்னே ஒவ்வொரு குழுக்களாக நகர்ந்தோம்.

எதிரியின் காவலரணுக்கு மிக அண்மையிலுள்ள, நான்காவது முள்வேலிக்கருகே நாம் நிலையெடுத்திருந்தோம். தாக்குதல் கட்டளையை எதிர்பார்த்து அசைவற்றுக் காத்திருந்தோம். நுளம்புகள் எம்மை நிலைகுலையச் செய்யமுயன்று தோற்றுக் கொண்டிருந்தன. எங்களின்

ஒரு சிறு பலவீனமும் பெரிய உயிர்ச் சேதத்தை உண்டு பண்ணும் என்பதால், தும்மலையும் கட்டுப்படுத்தினோம். எல்லோர் விழிகளிலும் கூர்மைதான் தேங்கிக்கிடந்தது.

எதிரி எமக்கு சில மீற்றர்கள் இடைவெளியில் இருந்து கொண்டு அடிக்கும் தேடொளிகளைக் கூசச் செய்தது. எல்லோருமே ஆடாமல், அசையாமல், 'எங்களை அவன் கண்டிருப்பானோ' என்ற ஐயத்துடன், ஆயுதங்களைத் தயார் நிலையில்வைத்தவாறு ----

திடீரென எதிரியின் துப்பாக்கி சடசடத்தது. எங்களைக் கண்டு அடித்தானோ அல்லது கனவு கண்டு அடித்தானோ, யாருக்குத் தெரியும்? டொங்கான்ற எறிகணை ஒன்று நிலை எடுத்து நின்ற ஜமீலாவின் இடது காலைத் துண்டித்தது. வலது

கால்தசை அள்ளுண்டு போனது. உடல் முழுவதும் எரிகாயங்கள்.

எதிரியைத் தாக்கி அழிப்பதற்காக எதிரியின் எல்லைக்குள் நாம், அந்த நேரத்தில் இப்படியொரு சம்பவம்! ஜமீலா அழவில்லை, முனகவில்லை அமைதியாக இருந்தாள். தாக்குதல் திட்டம் தன்னால் பின்னடையக் கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருந்தாள். எரிகாயங்கள் உச்ச வேதனையைத் தந்த போதும் ஒரு முனகல், முணுமுணுப்பு இல்லாமல், அந்த முள் வேலிக்கு அருகே, தன் வேதனையை விழுங்கியவாறு படுத்திருந்தாள். துண்டிக்கப்பட்ட காலிலிருந்து ஓடிய குருதியும், அவள் உள்ளத்து உறுதியும், மண்ணுக்குக் காணிக்கையாக்கப்பட்டன.

ஜமீலா காயப்பட்டு ஏறத்தாழ ஒரு மணித்தியாலத்தின்

பின் தான் நாம் தாக்குதலை ஆரம்பித்தோம், சண்டை தொடங்கியபின், காயப்பட்ட, போராளிகள் களத்

திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டார்கள். அப்போதுதான் ஜமீலாவும் கொண்டு செல்லப்பட்டாள்.

வைத்தியசாலையில் அவளுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது. ஜமீலா ஒரு காலையும் இரண்டு கண்களையும் இழந்து விட்டிருந்தாள். வைத்திய சாலைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட ஒவ்வொரு காயமடைந்த போராளியையும் அவர்களின் குரலில் இனங்கண்டு கூப்பிட்டு, சண்டை நிலவரத்தை விசாரித்தாள்.

மறு நாள் வழமைபோலவே விடிந்தது. ஆனால், ஜமீலாவின் சாவுச் செய்தி எங்களை உலுப்பிவிட்டது.

நூற்றைம்பதுக்கும் மேற்பட்ட காவலரண்களை அழிப்பதில் கிடைத்த வெற்றிக்கு இவளின் ஈகமும் ஒரு காரணியாகியது. ஜமீலா எங்கள் நினைவு இதயத்தின் சிகரத்தில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டாள்.

என்னோடு கைவீசி வா

பொய்கை

காற்றே என்னோடு
கைவீசி நடந்துவா
நேற்றைய எனது
நினைவுகளின் கனத்திலே
நான் நிம்மதியாக உறங்கவில்லை.
முட்படுக்கையில்
மோதுகையில்
சிலவேளை
உனக்கு வலிக்கும்
நான் அதற்குள்ள்தான்
வாழ்க்கை நடத்துகிறேன்
நிலவு மட்டும்
பார்வையால் என்னைப் பார்த்து
பரிதாப்படுகிறது.
நான் என்னைப் பார்த்துப்
பாவப்படுவதற்காக
உன்னைக் கூட்டிவரவில்லை
எனது உணர்வுகளைப்
படித்துக் காட்டத்தான்

நேற்று வரையும்
எனது சிரிப்புக்கு.
காரணமாக விருந்த
எனது தோழியைக் காணவில்லை.
கேட்டபோது
உன்னுள் கலந்து விட்டதாகத்தான்
சொன்னார்கள்.
எப்படி எனது உரிமையை
நீ எடுத்துக் கொள்வாய்
உன்னைக் கிழித்தபடி
சிறிப்பாய்ந்து
எங்கோ சில உயிர்களைப்
பலியெடுத்த குண்டுகள் ..
அவற்றின் பிறப்பிடத்தை
அறிவதற்காக
நானிங்கு நடு இரவில்
விழித்திருக்கிறேன்.
நாளைய விடிகாலைப் பொழுதோடு
அவர்கள் முன்னேறலாம்
வாய்பிளந்த பிரங்கிகள்

இவ் விடத்தில் நிலைகொள்ள முயற்சிக்கலாம்.
அதுவரை நான் பொறுத்திருக்கப் போவதில்லையே!
என் துப்பாக்கிச் சத்தத்தோடு இன்னும் சில துப்பாக்கிகள் சிவந்து கொள்ளும்
நாளைய இந்த முட்படுக்கை மீது விழித்திருக்க நானில்லாம லிருக்கலாம்
இன்னொருத்தி வருவாள் அவளும் தனது உணர்வுகளை உனக்குச் சொல்வாள்.
எல்லாவற்றையும் கேட்கிறாயே
எழுந்து வீசி
இதை எல்லோர்க்கும் சொல்வாயா?

வெளிச்சத்துக்கு வந்தவை

என்பத்தினாலாம் ஆண்டிலிருந்து தொண்ணூற்று மூன்றாம் ஆண்டுவரை அவள் தன்னுள் அடக்கிவைத்திருந்த எரிமலை குமுறலாக வெளிப்பட்டது. இப்படியும் வாழ்க்கையில் துன்பங்கள் இருக்குமா? இந்தியப் பத்திரிகைகளில் வரும் பெண்கள் மீதான கொடுமைகள் போல எத்தனையோ சோகச்சம்பவங்கள் எமது கிராமத்தின் நாலுசுவர் சனக்குள் புதையுண்டு கிடக்கிறது. வெளியே சொல்லமுடியாத துயரம். யாரிடம் சொல்லி ஆறுதல் தேடுவது. "உதென்ன பெரியவிசயமே வீட்டுக்கு வீடு வாசற்படிதானே" என்று பிரச்சனைகளைக் கேட்டுவிட்டு புறக்கணித்துவிடுவார்களோ' என்ற ஆதங்கம். யார் நீதிசேட்பார்கள்' என்ற கவலை எத்தனையோ பெண்கள் மனங்களில் பாரம் சுமந்தபடி திரிகிறார்கள். வாழ்விருந்து எவ்வாறு மீள்வது. நீண்ட பெருமூச்சுக்களைத் தாங்கியபடி இப்போதுதான் நீதிசேட்டு மெல்ல மெல்ல எழுகிறார்கள். பிரச்சனைகள் வெளிச்சத்துக்கு வருகின்றன.

இது தமிழீழ நீதிமன்றத்துக்கு வந்த விவாகரத்து வழக்கு, அவள் வாழ்வில் நிறையக் காயப்பட்டுப் போனாள். தனது துண்டங்களைத் தனக்குள்ளே புதைத்து உக்கிப் போனாள்.

இருபத்தினாலு வயதுக்குள் சுமக்கமுடியாத சோகங்களைத் தாங்கித்தாங்கி துவண்டுபோனாள். பதினாறு வயதில் திருமணம் செய்து எல்லாம் முடிந்து போன விருத்தி. வாழ்வின் வெறுமை.

அவள் காதலித்துச் செய்த திருமணம் அது. சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகள் அந்தத் திருமணத்தைப்

பொறுத்தவரை குறுக்கீடாக நின்றன. இதனால் பெண்ணின் பெற்றோர்கள் இத்திருமணத்துக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். திருமணத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவளையும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

'நீ எங்களுக்கு மகனாயில்லை நாங்கள் உனக்குப் பெற்றோரும் இல்லை' என்று கூறி உறவுகளை முறித்துக்கொண்டநிலை. பெற்றோர் கைமுவி விட்ட நிலையிலும் அவள் தனது உறவுகளைத் துறந்து நிறைய எதிர்பார்ப்புக்களோடும் அசட்டுத்துணிச்சலோடும் அவனுடனேயே சென்றாள்.

கொற்றவை

சிறிதுகாலம் செல்லச் செல்ல அவனது சுயரூபம் தெரியத் தொடங்கியது. குடும்பங்களிற்கிடையே யான பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள், சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகள் அவனிடையே தாழ்வுமனப்பான்மையை வளரச்செய்தது. அதுவே காலப்போக்கில், அவளைப் புறக்கணிக்க வைத்தது. கணவனால் நாளும் பொழுதும் மிகமோசமான வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டார். குடித்து விட்டு அவனது நண்பர்கள் எதிரிலேயே அவளை அவள் அடித்தும் வதைத்தும் வந்தான். ஒரு வீட்டுக்குள் அடைபட்ட கைதியைப்போல அவள் வாழ்ந்தாள். மனைவி என்ற நிலையில் மிக மோசமான பாலியல் வதைகளுக்கும் உட்பட்டாள். இப்போது மூன்று குழந்தைகளையும் கையிற்பிடித்தபடி விவாகரத்தே ஒரே தீர்வு என்ற நிலையில் உறுதியாக நிற்கின்றாள்.

இவ்வாறு நிறையச் சம்பவங்கள் பெண்களின் ஆழமான மனத்தாக்கங்களையும், மோசமான குடும்பவன்முறைகளையும் தாங்கியதாக நிற்கின்றன. அடிப்படையில் பெண்ணை சாதாரண ஒரு மனித ஜீவியாகக் கூட மதிக்காது பிந்தள்ளப்பட்ட சம்பவங்களை இவ்வழக்குகளிலும் குற்றவியற் பிரச்சனைகளிலும் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

வீட்டுக்குள்ளே நடைபெறும் இப் பிரச்சனைகள் பெரும்பாலும் வெளியில் வருவதில்லை. ஆனால் அனேகமான குடும்பங்களிற் பெண்கள் இவ்வாறு பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

தமிழீழத்தின் நீதி நிர்வாக ஒழுங்கை மேற்கொள்ளும் முக்கிய நடவடிக்கையாகக் கட்டியெழுப்பப்பட்ட தமிழீழ காவற்துறையும், நீதி நிர்வாகத்துறையும் ஆரம்பித்ததன் விளைவாக மக்கள் தங்கள் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு கோரி குரல் எழுப்புகின்றனர். இதில் பெண்களும் தமக்கெதிராகக் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டுள்ள ஒடுக்குமுறைகளுக்கும், வன்முறைகளுக்கும் எதிராகத் தீர்வு கோரி நிற்கின்றார்கள்.

இதனடிப்படையில் தமிழீழக் காவற்துறை ஆரம்பித்து இதுவரைகாலமும் கிடைக்கப் பெற்ற பெண்களுக்கெதிரான குற்றங்கள் பற்றிய விபரத்தினை இந்த அட்டவணைகள் காட்டுகின்றன. இந்த அட்டவணையிற் தரப்பட்ட விபரங்கள் யாழ்ப்பாணம் 1982, 1983 ஆகிய ஆண்டுகளில் கிடைக்கப் பெற்ற விபரங்களை உள்ளடக்கியது.

இக் குற்றங்கள் பெண்களுக்கெதிராக மேற்கொள்ளும் பாரிய குற்றவகைகளுக்குள் அடங்குகின்றன.

01-01-1992 முதல் 31-12-1992 வரை யாழ். குடா நாடு.

இல. பெண்களுக்கெதிரான குற்றங்கள் (பிரிவுகள்)	தை	மாசி	பங்.	சித்.	வைகா.	ஆனி	ஆடி	ஆவ.	புர.	ஐப்.	கார்.	மார்.	மொத்
01 திருமணம் செய்த பெண்ணைவிட்டு வேறு பெண்ணை மணத்தல்	38	26	24	15	23	16	20	08	09	01	05	03	188
02 பெண்ணை கொடுமைப்படுத்தல்	09	04	03	02	05	07	05	02	02	-	-	-	39
03 பெண்ணுடன் சேட்டை	10	12	10	15	15	12	16	04	03	03	02	-	102
04 பெண்ணை திருமணம் செய்வதாக ஏமாற்றி கர்ப்பம் தரிக்க வைத்துப் பின் திருமணம் செய்ய மறுத்தல்	15	10	08	05	03	04	02	-	02	04	04	04	61
05 பெண் கடத்தல்	02	02	01	02	-	-	-	-	-	-	-	-	07
06 திருமணம் செய்து பின் பெண்ணை விட்டுப் பிரித்தல்	10	04	08	09	-	02	04	08	02	01	01	03	52
07 பெண்ணை அடித்து அவமானப்படுத்தல்	30	25	25	28	36	40	17	38	34	42	30	56	401
08 அவமானப்படுத்தல்	20	21	25	14	24	34	33	24	07	31	26	30	289
09 பெண்ணை அடித்து மாணங்கப்படுத்தல்	06	02	05	03	01	01	-	-	-	-	-	-	18
10 மாணங்கப்படுத்தல்	04	04	02	05	04	06	02	03	01	01	02	-	34
11 காதலித்த பெண்ணைவிட்டு வேறு திருமணம் செய்தல்	01	-	02	-	-	-	-	-	02	05	03	07	20
12 காதலித்த பெண்ணை திருமணம் செய்ய மறுத்தல்	19	06	08	20	09	14	11	12	04	05	02	01	111
13 சிதனக்கொடுமை	07	03	04	02	10	01	03	-	01	-	-	01	32
14 முன் செய்த திருமணத்தை மறைத்து திருமணம் செய்தல்.	05	05	06	06	01	01	01	-	-	-	-	-	25
15 திருமணப்பதிவு செய்த பின் திருமணம் செய்ய மறுத்தல்	02	01	01	-	-	-	-	01	-	-	-	-	05
16 முன்பின் பல திருமணங்கள் செய்து பெண்ணை ஏமாற்றல்	-	-	-	02	02	02	02	02	01	-	-	-	11
17 வேறுகுற்றங்கள்	-	01	-	01	-	-	-	-	-	-	-	-	02
மொத்தம்	178	126	132	129	133	140	116	102	68	93	75	105	1397

01-01-1993 முதல் 31-12-1993 வரை யாழ்.குடா நாடு.

இல. பெண்களுக்கெதிரான குற்றங்கள் (பிரிவுகள்)	தை மாசி பங் சித். வைகா. ஆனி ஆடி ஆவ புர. ஐப். கார். மார். மொத்.											
	01	02	01	01	02	01	02	01	02	02	02	12
01. திருமணம் செய்த பெண்ணை விட்டு வேறு பெண்ணை மணத்தல்.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
02. பெண்ணை கொடுமைப்படுத்தல்.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
03. பெண்ணுடன் சேட்டை.	01	01	01	-	04	-	02	04	-	-	03	02
04. பெண்ணை திருமணம் செய்வதாக ஏமாற்றி, கர்ப்பம் தரிக்க வைத்துப்பின் திருமணம் செய்ய மறுத்தல்.	05	-	-	01	01	05	02	01	01	-	01	02
05. பெண் கடத்தல்.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
06. திருமணம் செய்து பின் பெண்ணை விட்டுப் பிரிதல்	-	01	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
07. பெண்ணை அடித்து அவமானப்படுத்தல்.	20	02	04	05	04	01	05	04	01	-	04	03
08. அவமானப்படுத்தல்.	01	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	01
09. பெண்ணை அடித்து மானபங்கப்படுத்தல்.	-	-	-	-	11	01	-	-	01	02	05	06
10. மானபங்கப்படுத்தல்.	-	02	01	02	03	-	01	01	-	-	-	10
11. காதலித்த பெண்ணை விட்டு வேறு திருமணம் செய்தல்.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	01	01
12. காதலித்த பெண்ணை திருமணம் செய்ய மறுத்தல்.	02	01	-	-	-	01	-	-	-	01	01	06
13. சீதனக்கொடுமை	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14. முன்செய்த திருமணத்தை மறைத்து திருமணம் செய்தல்.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	01	-
15. திருமணப்பதிவு செய்த பின் திருமணம் செய்ய மறுத்தல்.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
16. முன்பின் பல திருமணங்கள் செய்து பெண்ணை ஏமாற்றல்.	-	01	-	01	-	-	-	-	-	-	-	02
17. வேறுகுற்றங்கள்	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
மொத்தம்	30	14	08	10	23	09	12	11	03	02	17	18

157

இவை தமிழீழக்காவர்துறைக்கு வந்த பிரச்சனைகள். ஆனால் இவற்றைவிட வெளியில் வராத பிரச்சனைகள், நிறைய இருக்கின்றன. 'இப்பிரச்சனை வெளியில் வந்தால் என் குடும்பமானம் போய் விடும். சமூகத்தில் அவப்பெயர் கேட்கவேண்டி வருமே' என தங்களுக்குள் தமது பிரச்சனைகளைப் புதைத்து வைத்துக்கொண்டு பெண்கள் வாழ்கிறார்கள்.

காதலித்துப் பெண்ணைக் கைவிடுதற்குற்றங்கள் அதிகரித்துச் செல்கின்றது. இவற்றுள்ளும் பெண்ணைக் குழந்தைக்கு தயாக்கி விட்டு ஆண், 'தான் இதற்கு பொறுப்பில்லை' என்று கைகழுவி விட்ட சம்பவங்கள் நிறைய. தகப்பன் பெயர் பதியாத குழந்தைகள் தமிழீழத்தில் வளருகிறார்கள். என்பது ஜீரணிக்கமுடியாததொன்று, பெண்ணைத் தாயாக்கிவிட்டு ஆண் தமிழீழத்தை விட்டு தலை மறைவாகிய சம்பவங்கள் நிறைய வந்துள்ளன. இவற்றுள் ஏராளமான பெண்களினதும் ஒன்றுமே அறியாத பச்சிளக்குழந்தைகளினதும் எதிர்காலம் கேள்விக்குறியான நிலையில் இருக்கின்றது, கிராமப்புறங்களின் அடிமட்ட மக்களின் வாழ்க்கையில் இச் சம்பவங்கள் பரவலாக நடைபெற்றுள்ளன. கிளிநொச்சி காவற்பணியினரின் முறைப்பாடு செய்யப்பட்ட வழக்குகளில் இவ்வாறான சம்பவங்கள் நிறையவே காணப்படுகின்றன.

வாழ்க்கையிற் குறிக்கோளற்ற தன்மைகளும் அறியாமை இருளும் பெண்களை இத்தகைய துன்பங்களுக்கு உட்படுத்தியிருக்கிறது. பின் தங்கிய கிராமப்புறத்தைப் பொறுத்தவரை பெண்களின் எழுத்தறிவு வீதம் மிகமிக குறைவு. தங்கள் கையெழுத்தைக்கூட எழுதமுடியாதவர்களாக இன்னும் பெண்கள் வாழ்கிறார்கள். நாட்டில் நடப்பவை என்ன? எதிர்காலத்தில் நாம் என்ன செய்யப்போகின்றோம் என்பதுபற்றிய விளக்கம் இல்லாதவர்களாகப் பெண்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிற் குற்றம் சுமத்தப்படவேண்டியவர்கள் இவ்வாறான நிலையில் காணப்படும் பெண்களின் பெற்றோரே. சாதாரண அடிப்படைக் கல்வியையாவது பெண்கள் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதில் பெற்றோர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

ஒவ்வொரு பெண்ணின் வாழ்க்கையும் சிறந்த முறையில் நெறிப்படுத்துவதற்கு பெண்களிற் தன் நம்பிக்கை ஊட்டப்படவேண்டும். பெண் என்பவள் தன் சுயமுயற்சியால் பொருளாதாரத்தில் முன்னேற வழிசமைக்க ஒவ்வொரு பெற்றோரும் முயல வேண்டும். இதன் மூலம் பெண் சார்ந்து நிற்கின்ற தன்மைகள் படிப்படியாகக் குறையும்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அர்த்தமற்ற முதிர்ச்சியடையாத காதல்திருமணங்கள் பெண்களை இத்தகைய துன்பங்களுக்குள் புதைக்கிறது. வாழ்க்கை பற்றிய எதிர்கால நோக்கங்களின்றி பாலினக்கவர்ச்சியால் ஏற்படும் உறவுகள் இத்தகைய நிலைக்கு கொண்டுவந்திருக்கின்றது என்பது அநேக பிரச்சனைகளிலிருந்து தெரியவருகின்றது.

எனவே ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன் வாழ்க்கைபற்றிய நோக்கங்களையும் குறிக்கோள்களையும் தனக்குள் கொண்டிருக்க வேண்டும். சமுதாய அறியாமை இருவிருந்து விடுபட்டு வெளியுலகத்தோடு தன்னைப் பிணைத்துக்கொண்டு தன்னளவில் நம்பிக்கைகளை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பெற்றோர்கள் தங்கள் பெண்பிள்ளைகளுக்கு திருமணம் முடிப்பதற்காட்டும் அவசரம், எந்த விலைகொடுத்துவது அவர்களைக் கணவன் வீட்டிலேயே இருக்க வைப்பது போன்றவற்றில் காட்டும் தீவிரத்தை தமது பெண்பிள்ளைகளை அறிவுரீதியாக வளரச்செய்வதற் காட்டவேண்டும். இதன் மூலம் பொருளாதார நிலையில் தனித்து நிற்கவழி வகை செய்தல் வேண்டும்.

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)
**வாழ்த்தான்
பிறந்தோம் . . .**

றுத்தும். எந்த இக்கட்டிலும் எந்த நெருக்கடிகளிலும் எப்படி விடுபடுவது, எப்படி வாழ்வது என்னும் நேரான எண்ணமே வலுப்பட வேண்டும். எதிர்மறையான எண்ணங்களை அறவேவில்லக்க வேண்டும். வாழ்க்கை நோக்கங்களையும் கொள்கைகளையும் தெளிவாகச் சிந்தித்து நெறிப்படுத்துவதில் நாம் குறியாக நிற்போமானால் வேண்டாத உள்தாக்கங்களைத் தவிர்க்கலாம். உணர்ச்சிகளுக்கு வேலைகொடுக்காமல் அறிவுக்கு வேலைகொடுத்து நிற்கவேண்டும்.

யும் தெளிவாகச் சிந்தித்து நெறிப்படுத்துவதில் நாம் குறியாக நிற்போமானால் வேண்டாத உள்தாக்கங்களைத் தவிர்க்கலாம். உணர்ச்சிகளுக்கு வேலைகொடுக்காமல் அறிவுக்கு வேலைகொடுத்து நிற்கவேண்டும்.

“தற்கொலை செய்யத் தோன்றுகிறதா?

அமைதியாக ஐந்து நிமிடங்கள் ஒரு பக்கமாகச்

சென்று அமருங்கள்.

‘தற்கொலை செய்து கொள்வதால் என்ன சாதிக்க நினைக்கின்றீர்கள்? தற்கொலை செய்து கொள்ளாமலே அவற்றை சாதிக்க முடியாதா?’

இவற்றை ஒன்று, இரண்டு மூன்று என்று குறிப்பிட்டு அலசிப்பாருங்கள். தற்கொலை செய்யும் எண்ணமே உங்களைவிட்டு மாறிவிடும்.

என்கிறார் ஓர் உளவியல் அறிஞர். எனவே குறிப்பிட்ட கணநேரம் தோன்றும் உணர்ச்சிக்கு வேலை கொடுக்காமல், அறிவுக்கு வேலை கொடுத்தால் எவருக்கும் தங்களை மாய்த்துக்கொள்ள வேண்டிய உணர்வு வராது.

இறுதியாக, இத்தகைய உணர்வு உந்தவில் நிற்பவர்களுக்கு ஆற்றுப்படுத்தல் மிகமிக அவசியமானது. இந்த ஆற்றுப்படுத்தற்சிகிச்சை முறையா

னது தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்படும் போது சிறந்த பயணைப் பெறக்கூடியதாக இருக்கும். பாதிக்கப்பட்டவரை மீண்டும் பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவர முடியும். எனவே இந்த உள ஆற்றுப்படுத்தற் சிகிச்சை முறையைப் பரவலாக்கி, பெண்களுக்குத் தன்னம்பிக்கையையும் சுய சிந்தனையையும் எந்தப் பிரச்சனைகளுக்கும் முகம் கொடுக்கின்ற தன்மையையும் வளர்ப்பது சமுதாயத்தின் கடமை

அலையெறியும் கடல் நடுவே

ஆர்ப்பரிக்கும் பெண்புலி

அது பலாலியின் கடல்வன் பகுதி, 1990-ஆம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதி. இரவிரவாகக் கண் விழித்து, நிலைகளில் நின்று காவற்கடமையில் ஈடுபட்ட நாங்கள், காலையில் முன்னணிக்குச் செல்வோம். அன்றும் அப்படித்தான்.

எமது நிலைகளிலிருந்து புறப்பட்டு முன்னணியை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருந்தோம். போகும் வழியில் ஒருபள்ளத்துக்குள், எம்மைத் தாக்கும் நோக்குடன் இராணுவம், பதுங்கியிருந்தது. அதை நாங்கள் கவனித்துவிட்டோம். உடனே தாக்க ஆர்ப்பித்து விட்டோம்.

அன்று நடந்த மோதலில் இராணுவம் தோற்றுப் பின்வாங்கி ஓடிவிட்டது. அன்றைய மோதலில் கப்டன் அஜித்தாக்கா, கப்டன் ஆஷாக்கா, ரமா ஆகியோர் வீரச்சாவடைந்தனர். தேனுஜாக்கா முன்னுக்கு நின்று நன்றாகச் சண்டை பிடித்தார். காயமடைந்த நிதி என்ற போராளியை நான் தூக்கிக் கொண்டு பின்னே வந்தேன். அப்போதுதான் அந்தச் சம்பவம் நடந்தது.

ருந்த பக்கமாக எறிகணைகளை ஏவினார்கள். ஒரு எறிகணை எனக்கருகில் விழுந்து வெடித்ததில் நான் தூக்கி எறியப்பட்டேன்.

கீழே விழுந்த நான்கைகளை உணறி எழ முயன்றபோது, முடியவில்லை. மீண்டும் மீண்டும் முயற்சித்தபோதும் முடியாமல் போன பின்னரே நான் திரும்பிப் பார்த்தேன். எனக்கருகில் மணிக்கூடு கட்டப்பட்ட கையொன்று துடித்துக் கொண்டிருந்தது.

எனது இடது கையைக் காணவில்லை. தோளில் இருந்து குருதி ஓடிக்கொண்டிருந்தது. வலது கை துண்டிக்கப்பட்டும், முழுவதும் வெட்டுப்படாத நிலையிலும் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது.

என்னை உடனேயே வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். வைத்தியசாலைக்கு வந்த பின்னர் தான் எனது இடது காற்பாதத்தின் ஒரு பகுதி துண்டிக்கப்பட்டிருந்ததை அவதானித்தேன். நான் இறந்து போய் விடுவேன் என்றே பலரும் எண்ணினர். என்னை வைத்திய சாலையில் அனுமதித்தபோதுகூட சில வைத்

தொய்யாக்கிக் கொண்டு, அண்ணைனைப் பார்க்காமல் சாவதில்லை, என்ற உறுதியுடன் நான் தப்பிவிட்டேன்.''

என்று தனது அனுபவத்தை எம்மிடம் விவரிக்கின்றார் செல்வா. இரண்டு கைகளில்லை என்பது இவரது உடற்குறையே தவிர, மனத்வளவில் இவர் அசாதாரணமான நம்பிக்கையுடனே வாழ்கின்றார். இவரது வாழ்வு பலருக்கு நம்பிக்கையைத் தரும் என்பது தெளிவு. கைகளில் காயம் ஆறிய பின் நான் படித்தேன். பின்னர் இலத்திரனியல் படித்

இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்த போதுதான் ஒருநாள் வந்த ஒலி - ஒளிப்படப் பிரதி ஒன்றைப்பார்த்தேன். அதில் ஒரு கையும் ஒரு காலுமில்லாத ஒரு தம்பி நீந்துவதைப் பார்த்தேன். ஏன் என்னால் நீந்தமுடியாது என்ற எண்ணம் என்னுள் விழுந்தது.

நீந்திப் பார்த்தேன். நீந்தக் கூடியதாக இருந்தது. இப்போது அலையெறியும் கட

நிற்பதாகவும், இயக்கத்துக்கு வந்தபின் ஒருமுறை கூட அவரை தான் சந்திக்கவில்லை என்றும் கூறினார். ஒரே களத்தில் அண்ணனும் தங்கையும். யாருக்கு எப்போது என்ன நடக்கும் என்பதை யாராலுமே சொல்லமுடியாது அல்லவா? எமது பொறுப்பாளர் அவளை அண்ணனுடன் கதைக்குமாறு அனுப்பினார். அணிகள் தயார் நிலையில் நின்றன. அன்றுதான் அவர்கள் ஒருவரின் இயக்கப் பெயரை மற்றவர் கேட்டு அறிந்துகொண்டார்கள். சில நிமிட உரையாடலின் பின் அவர்கள் தத்தம் அணிகளுடன் வந்து சேர்ந்து கொண்டார்கள்.

இதேபோல் இன்னும்கூட சம்பவம். ஒரு ஆண் போராளி, பெண் போராளியைப் பார்த்து தன்னுடைய தங்கை போலிருக்கின்றது என்று சொன்னார். ஆனால் பெண் போராளிக்கு அவரை அடையாளம் தெரியவில்லை. அவர்களிருவரும் சொந்தப் பெயர்களையும், பெற்றோர்களின் பெயர்களையும், முகவரியையும் சொல்லிப் பார்த்துத் தான் தாங்களிருவரும் அண்ணனும் தங்கையும் என்பதை உறுதி செய்து கொண்டார்கள். ஆண்போராளி இயக்கத்துடன் இணைந்து நீண்டகாலமாகியிருந்ததாலும், அதன் பின் ஒரு முறையும் அவர் தனது குடும்பத்தைச் சந்திக்

வில் முந்நாறு மீற்றர்தூரம் வரை என்னால் நீந்த முடிகிறது.''

எதையும் தாங்கும் இதயமும், வாழ்க்கையை எதிர்நீச்சல் போட்டுக் கடக்கும் நம்பிக்கையும் செல்வாவைப் பார்த்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விடயங்கள், துணிச்சலுக்கும் அபாரா தன்மைபிக்கைக்கும் பெயபோன விடுதலைப் புலிகளிடையே இந்தப் பெண்புலி ஒரு சாதனை வீராங்கனையாகத் திகழ்கின்றார்.

காததாலும் தன் தங்கை இயக்கத்தில் இணைந்தது அவருக்கு தெரியாமலிருந்ததாலுமே இந்தச் சிக்கல் ஏற்பட்டது. அவர்களிருவருக்கும் தம்மை நினைத்துப் பார்க்கச் சிரிப்பு வந்துவிட்டது. எத்தனையோ ஆண்டுகளின் பின் ஒரு அண்ணனும் தங்கையும் களத்தில் சந்தித்துக்கொண்டார்கள்.

நாம் மிகவும் எச்சரிக்கையுடன் பயணமானோம். ஒற்றையடிப்பதையில் நல்ல இருள். மூன்றுக்குப்போய்க் கொண்டிருக்கின்ற ஆளையே தெரியவில்லை. உரிய இடத்துக்கு வந்ததும் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு மரங்களின் பின்னே மறைந்து கொண்டோம். எதிரியின் வரவுக்காக காத்திருந்தோம். எதிரியின் நடமாட்டத்தையே காணோம். நீண்ட நேரம் காத்திருந்து விட்டு எல்லா இடங்களிலும் தேடி அலசினோம். ஒருவருமேயில்லை. என்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டு திரும்ப முயன்ற போது, எதிரியின் கண்ணிவெடி ஒன்று மிதிபட்டு வெடித்ததில் போராளி ஒருவர் காயப்பட்டார். அவரையும் சுமந்து கொண்டு நாம் திரும்பி வந்தோம்.

★★★

பலத்த இடியின்னலுடன் இலங்கை இராணுவம் ஆரம்பித்த இந்த இராணுவ நடவடிக்கை எமது தாக்குதலின் பின் முழங்காமல் மழைபொழியாமல் அமைதியாக ஓய்ந்தது.

பின் வாங்கி ஓடிய இராணுவத்தினர் தேர்விலி தந்த அவமானத்தைத் தாங்க முடியாமல் பலாலியிலிருந்து நாயி

துயர்கள் எனக்குக் கைகள் இல்லையென்பதால் 'சேலைன்' ஏற்றினார்கள். பலரது கணிப்புகளையும்

தேன். பின்னர் தட்டச்சுப் (கால் விரல்களால்) பழகினேன்.

முழங்காமல் . . .

இறுதியாக ஒரு நாள் இராணுவத்தினரைப் பதுங்கியிருந்து நாம் தாக்குவதெனத் திட்டமிட்டோம். நாம் தாக்குவதற்குச் சென்ற போது இராணுவத்தினர் அவ்விடத்திலிருந்து பின்வாங்கியிருந்த

னர். ஆனாலும் நாங்கள் தயார்ப்படுத்தப் பட்டோம். ஏனென்றால் நாம் நீண்ட தூரத்துக்கு அப்பால் போய் தாக்குதலொன்றை நடாத்த வேண்டியிருந்தது. சிலவேளை சண்டை நடக்கலாம். நடக்காமலும் விடலாம் என்று எமக்குக் கூறப்பட்டது. நாம் புறப்பட்டோம்.

அப்போது மதியமாகிவிட்டதால் உணவு எடுப்பதற்குச் சில போராளிகள் போய் வந்தார்கள். உணவு எடுத்துக் கொண்டு வந்தவர்களுள் ஒருத்தி அமுது கொண்டிருந்தாள். ஏனென்று நான் கேட்டபோது, தனது அண்ணன் அருகிலுள்ள தளத்தில்

மனநோயினால் ஆண்களைவிட பெண்களே அதிகம் பாதிப்படைவு

மக்கட் குழுவில் நிலமைகள் சாதாரணமாக இருந்தாலும் கூட பெண்களுக்கு மனநோய்ச் சிக்கல்கள் ஏற்படலாம். காரணம் பெண்கள் ஆண்களைவிடச் சிக்கல்களுக்கு அல்லது நெருக்கடிகளுக்கு வேறுபாடான முறையில் முகம் கொடுப்பதாலும் மக்கட் குழுவில் பெண்கள் மனைவியாகவும், தாயாகவும், மகளாகவும், தொழில் புரிபவர்களாகவும், பிள்ளைகளையும் பெற்றும் வளர்த்தும் கண்காணிப்பவர்களாகவும் பல நெருக்கடி நிலைமைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள்.

உலக சுகாதார அமைப்பின் பெண்களின் உளவியல் மனோநிலைச் சுகாதாரம்" என்னும் புதிய ஆவணம் குறிப்பிட்டபடி பெண்களே ஆண்களைவிட மனோநிலை சுகாதாரச் சிக்கல்களுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்று கூறுகிறது. அடுத்து உலக சுகாதார அமைப்பும் அவுஸ்ரேலியாவின் மெல்போரில் உள்ள

சுகாதார அமைப்புகளும் சேர்ந்து "பெண்களும் சுகாதாரமும்" என்ற தலைப்பில் தயாரித்த அறிக்கையில் மனோவியல் சுகாதாரம் பெண்களின் முக்கிய சுகாதாரச் சிக்கலாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அடுத்தபடி பெண்கள் மக்களாய் பொருண்மிய வேறுபாடுகள் காரணமாக பல நெருக்கடிகளை சமாளிக்க வேண்டி இருப்பதாலும் மனோவியல் சுகவீனங்களுக்கும் ஆளாகிறேனென்று எனவும் அது கூறுகிறது.

ஆண்களைவிடப் பெண்களே கூடுதலாக உளவியல் சுகாதார உதவிகளைப் பெற வாய்ப்பு உள்ளவர்களாக இருந்தும் பெண்கள் தான் உளவியல் சுகாதாரச் சிக்கல்களுக்கு கூடிய அளவு பாதிக்கப்படுகிறார்கள் அதற்குப் பெண்களின் உடல்நிலை அல்லது அவர்களின் மக்களாய் கடமைதான் காரணமாகும் கூடுதலான மனமுறி

வுகள் அல்லது தனித்தன்மை, சக்தியற்ற நிலைமை மற்றும் வறுமை போன்ற காரணங்களால் மனோநிலைப் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. ஆண்களைவிடப் பெண்களே இவற்றை அதிகமாக அனுபவிப்பதால் அவர்கள் மனோநிலைப்பாதிப்புக்குள் ளாகின்றார்கள்.

நெருக்கடி நிலைக்கு ஆளாகும் அபாயம்

சாதாரண நிலைமைகளிலும் கூட பெண்களுக்கு மனோநிலைப் பாதிப்பு ஏற்படலாம். ஏனெனில் ஆண்களிலும் பார்க்க வேறுபட்ட நெருக்கடிகளை எதிர்கொள்ளும் பெண்கள் மக்கட் குழுவில் தாயாகவும், மகளாகவும், மனைவியாகவும் தொழிலாளியாகவும், பிள்ளைபெற்று வளர்ப்பவர்களாகவும் பல தரப்பட்ட தொகுப்புகளில் ஈடுபட்டு நெருக்கடிகளையும்

பாரிய பொறுப்புக்களையும் தாங்கும் ஆற்றலாக விளங்குகிறார்கள்.

"இன்றைய மக்கட்குழு அமைப்பின் விளைவாக பெண்கள் பதற்றத்திற்கும் நெருக்கடி நிலைகளுக்கும்" ஆளாகின்றார்கள் என அறிக்கை கூறுகிறது.

உணவு காரணமாக பாதிப்பு அடைபவர்கள் 90 வீதத்துக்குக் கூடுதலாகப் பெண்களாகும். பொதுவாக உடல்நிலை எல்லாப் பெண்களுக்கும் ஒரேவிதமாக அமைவது சமீபம், அத்துடன் ஆண்களின் நிலையைக் கொண்டு பெண்களின் உளவியல் விடயங்களை மதிப்பீடு செய்வதும் தவறாகும் என அவ்விதத்தை கூறுகிறது.

அதிகமான விரிவாக்கம் அடைந்த நாடுகளில் பெண்கள் மனோவியல் (2 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

நூல் அறிமுகம்

'உடையாத விலங்குகள்' (UNBROKEN CHAINS) என்ற பெயரில் ஆங்கில மொழியிற் புத்தகம் ஒன்று வெளிவந்துள்ளது.

யாழ்ப்பாண சமுதாயத்தில் சீதன வழமையானது எத்தகைய அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தி நிற்கின்றது, சமூகத்தின் பாரம்பரிய உறவாக எவ்வாறு ஆழப்புகையோடி நிற்கிறது என்பதை இந்நூல் மிகுந்த சமூகப் பொறுப்புணர்வோடு விளக்கிச் செல்கிறது.

சீதன வழமையின் கொடிய தன்மையையும் அது இந்த சமூக வாழ்வோடு பின்னிப்பிணைந்து, ஒட்டு மொத்தமான சமுதாய வளர்ச்சிக்கு எந்தளவில் இடையூறாக நிற்கிறது என்பதையும் ஒரு ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்தோடு எதுவித மிகைப்பாடும் இல்லாமல் விரித்துச் சொல்கிறது.

சீதன வழமையானது முன்னைய நிலவுடமைச் சமூகத்தின் எச்சசொச்சங்களில் ஒன்றாக, சாதியம் என்பவற்றோடு ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு கொண்டு சிக்கல் நிறைந்த ஒன்றாகவே வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. இம்முறை பெண் ஒடுக்குமுறையின் ஒரு முக்கிய அம்சமாக, சமுதாயத்தின் சாபவேராகவே நிற்கிறது, பெண்களின் வாழ் நிலையை மிகமோசமாகப் பாதித்து நிற்கும் காரணியாக இது எவ்வாறு மாற்றம் கொண்டுள்ளது. என்ற விடயம் நூலின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஆழமாக விபரிக்கப்பட்டுள்ளது.

'உடையாத விலங்குகள்' என்ற இந்த நூல் இருபகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, முதலாவது பகுதியில், யாழ்ப்பாண மக்களின் தேசவழமைகள் எவ்வாறு ஒல்லாந்தர்களால் தொகுக்கப்பட்டது. என்பது பற்றியும் அந்தச் தேச வழமையில் குறிப்பிட்ட

தாய்வழிச் சொத்துரிமை பற்றியும் இது எவ்வாறு தற்போதைய சீதன முறமைக்கு அடிக்கோலியது. என்பது பற்றியும் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

ணங்களால் சீதனம் எந்தளவில் உயர்ந்து செல்கிறது என்பது பற்றிய தற்கால நடைமுறைகளின் உண்மை நிலை எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இதில் முக்கிய விடய

இப்பகுதியின் கருத்துக்களுடே பெண் எவ்வாறு தாழ்த்து மதிக்கப்படுகிறாள். சாதாரண சொத்துக்களோடு வைத்துப் பேரம்பேசப்படுகின்ற இழிநிலைக்கு அவள் தள்ளப்பட்டதன் காரணம் என்ன என்பது பற்றியும் கூறப்படுகிறது.

மொத்தத்தில் இந்நூல் ஒரு காலத்தின் தேவைவெளிப்பாடு. விலைவாசி ஏற்றத்தை விட சீதன ஏற்றங்கள் மிகையாகச் சென்றுகொண்டிருக்கும் காலம், ஒரு பெண்ணின் திருமணவாழ்வை நிர்ணயிக்கும் காரணியாக சீதனத்தொகைகள் விளங்குகின்றன. இதனால் ஒரு புறம் திருமண வயது கூடாத பெண்களின் தொகையும் மற்றும் அவர்தம் பொற்றோரின் ஏக்கப்பெருமூச்சுகளுமே எஞ்சிநிற்கிறது.

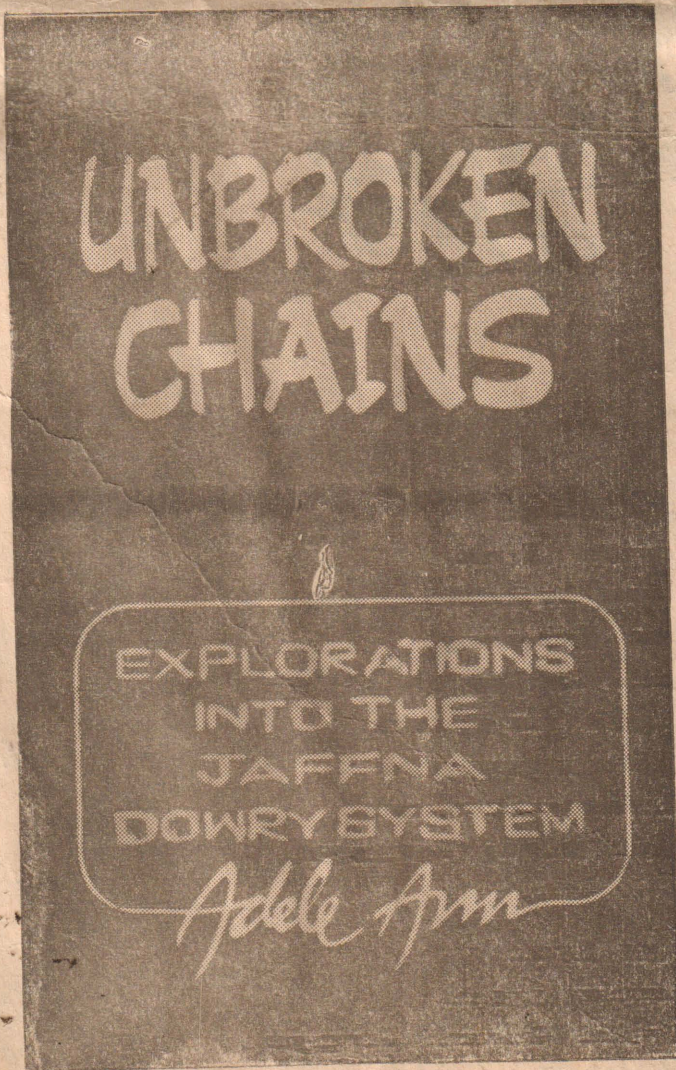
இந்த நிலமைபாற்ற விடுதலைப்புலிகள் மகளிர் அமைப்பின் சீதனப் பிரசார நடவடிக்கைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் நேரம் இந்நூல் வெளிவந்திருப்பது மிகப் பொருத்தமுடையது.

இந்நூலின் ஆசிரியையான 'அடேல் ஆன்' (திருமதி அன்ரன் பாலசிங்கம்) அஷுஸ்ரேலியாவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தமிழீழத்தை தமது தாயகமாக விரித்துக் கொண்டவர். நீண்டகாலமாகவே விடுதலைப்புலிகளோடு தம்மை இணைத்துக்கொண்ட இவர் பெண் விடுதலை தொடர்பான பலகட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

1984 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட பெண்களும் புரட்சியும் என்ற நூலும், 1993 இல் வெளிவந்த 'புலிகள் இயக்கத்தின் பெண் போராளிகள்' (WOMEN FIGHTERS OF LIBERATION TIGERS) என்ற நூலும் இவரால் எழுதப்பட்டவையாகும்.

இதன் இரண்டாவது பகுதியில் சிங்களப் பேரினவாத அரசின் திட்டமிட்ட இன அழிப்பு, பொருளாதாரப்பின்னடைவு, வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லல் போன்ற கார

மாக தற்போது உச்சகட்டத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கும் நன் கொடை (டொனேசன்) முறையின் கொடிய தன்மை எடுத்துக்கூறப்படுகிறது.

நெஞ்சில் நெருப்பெரிக்கும்

மாரி காலம்
மேகம் தரை முட்டி நிரெறியும்
இடிகளின் எக்களிப்பில்
மின்னல் பிறக்கும்.
வற்றல் நிலங்களில்
எட்டிப் பார்த்த
பசுமைச் சிரிப்பு.
நேற்றும் இன்றும்
வானம் பார்த்தவரின் கண்களில்
நம்பிக்கைக் கீற்றுப் படரும்.
புலப் பெயர்வும் மாரியும்
உள்ளச் சமையிட,
குடியிருப்புக்கள்
வெள்ளத்தில் நீந்தித் தவிக்கும்.

காலம் சுருண்டு விரிந்த
இந்தப் பக்கங்களில்
சோம்பல் முறித்துக் கொண்டு
புதிய பிறப்புக்காய்
தேசம் தயாராகும்.
குளிர் குளித்த வீதிகளில்
நம்பிக்கைக்கான பயணங்கள்
மீண்டும்,
புலரும் வசந்தத்திற்கான ஆயத்தம்

மழை — பெருமழை
மரம் விறைக்க
கரிய இருட்கரங்கள்
கதிரவனை சூழ்ந்து கண்பொத்த

கொடும் மழை
ஆயினும்
துப்பாக்கிகள் வாய்தீட்டிக் கொள்ளும்

கனல் தெறிப்பில்
நெஞ்சக் கொதிப்போடு
மாரியைக் கையுயர்த்தி வரவேற்கும்.

வருடப் பூமலர்த்தி மணம்வீசி
காம்பலிழும் கடைசிப் பொழுது
இடியிடிக்க விழித்துக் கொள்ளாத தேசத்தில்

அந்த இரவின்
வருகைக்கான ஆயத்தம்.
காலம் கண்விழித்து நிற்க
ஒரு காலப் பொழுதின்
கதை எழுதி விரித்த
அந்தக் காவியங்களைக்
காலம் தனக்குள் நிறைவு கொள்ளும்.

தேசத்து வீதிப் புழுதியடங்கி
புல் நிமிர்ந்து
வீதி முகட்டை நிறைத்த
வாசகம் பார்த்து வாய்திறக்கும்

எல்லைகளின் மனித வேலிகளாய்
மண்ணில் உதிரப் பூச்சொரிய
காற்றில் மூச்சாதிர்ந்து

கண் நிறைந்த
அந்தக் காவலர்களுக்காக ...
சிறகடித்த இளமைக் கனவுகளின்
இறக்கைகளை உதிர்த்து விட்டு
தேசக்கனம் சுமந்த தோள்களுக்காக ...
இதயம் கனக்க
நெஞ்சிடை எழுந்த
அனல் அலைகளின் குறியீடாக
கைகளில் ஒளிரும் தீச்சுடர்
நிறைந்த சாமப் பொழுது
அதன் வருகைக்கான
புதிய உணர்வுகளில்
தேசம் நனைந்து நிற்கும்.

பிரித்த தொடர்களில் நெஞ்சிறுக்கி
கண்வழியும் நீரைக் கல் சமைத்து
துப்பாக்கிகளோடு
உறவாடிய தீக்கொழுந்துகள்
மனதால் மலர் சொரிந்து
கனவுகளின் உயிர்ப்புக்காக
கனலேந்திய விழிகளோடு

கால் நடக்கும்.
மின்னும் இரவில்
காலை வெள்ளியின்
கண் திறப்புக்காக
ஒப்புக் கொடுத்த
உறுதிக் கணத்துக்காக
குழிசுமந்த தாயகத்தின்
மீட்சிக்கான பாதைகளில்
அவை நடக்கத் தொடங்கும்.

அந்த இரவும்
மணியின் நாதமும்
இருநிமிட மௌனப் பொழுதும்
நெஞ்சில் நெருப் பெரிக்கும்.
தீப்பந்த ஒளிர்வில்
நிறைந்து நிற்கும்
தேச மூச்சுக்களை
ஒருகணம் நெஞ்சமுத்திப் பார்க்கும்.

தென்னங்காற்றின் இடைவெளியூடே
தரைவந்து முட்டுகின்ற
நிலவுக்கதிரின் வருடவில்
தாய்மடியில் முகம்புதைத்து நின்ற
மாலைப் பொழுதின் மகிழ்வைத்துறந்து,
எல்லையோர வெளிகளில்
ஊதிநின்று, உரசும்
உப்புக் கடல்களில்,
எரிகின்ற கதிரவனின்
ஒளிக்குளிப்பில்,
தங்களை தமது இலட்சியத்துக்காக
உருகிக்கொண்ட
அற்புதமான மனிதர்கள்.

தலைசாய்த்த துளிகள் மேவி
மோதியடித்த காற்று
நெஞ்சுக்குள் சில்லிடும்,
நினைவுப் பூக்களாய் விரிந்த
கல்லறை எழும்பாத
முகங்கள் ஒருகணம்
கண்களில் நிறையும்.
உடல் தூகிப்போன
திங்களை நினைந்து
விழியோரம் இருதுளி
நீர் கசியும்

தோலுக்குள் புதையுண்டு
தசைகீறி வெளிவந்த
வெடித்தமூழ்புகள்.
நேற்றுவரையும் எம்மோடு
ஆடிப்பாடிய நினைவுகளில் ...
நன்றாகப் பாருங்கள்
இதே உங்கள் மூன்
அவர்களின் அந்த
மென்மையான சிரிப்பு
உதட்டளவில் வெளித்தெரியும்
முத்துப் புன்னகை

இது கார்காலம்
திரண்ட கருமுகில்கள்
மோதியிடித்து
மழைத் துளிப் பிரசவிப்புக்காக
இனி வேகமெடுக்கத் தொடங்கும்.

- அணங்கு -

வாசகர்களிடமிருந்து கருத்துக்களை
வரவேற்கிறோம்.

தொடர்புகட்கு:

சுதந்திரப்பறவைகள்,
வெளியீட்டுப் பிரிவு,
கோண்டாவில்.

புலிகளின் தாகம் கறியூடிக் காயகம்